UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

16
СЕРПНЯ
Число
№ 33
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
AUGUST 16, 1973

АРЕШТИ НА ЛЬВІВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

(Прес. служба ЗП УГВР). Згідно з вістками з України, в травні ц.р. органи КГБ арештували 9 студентів Львівського державного університету з факультетів історії, журналістики і медицини. Арештованих обвинувачували в тому, що буцім-то вони поширювали написи і листівки в університеті з протестом проти русифікації, дискримінації української мови, історії та літератури.

У зв'язку з тим до Львова прибули дві комісії, одна з Києва, під проводом секретаря ЦК КПУкраїни В. Маланчука, друга з Москви. Маланчук вимагав засуду студентів. На це не погодилися московські делегати, які доручили звільнити арештованих, вимагаючи рівночасно усунення з університету згаданих студентів і їхніх викладачів. Таким чином з праці в університеті звільнили сім професорів, а від інших вимагають покаянних заяв.

Арештовані студенти вели себе мужньо, а ті серед них хто студіював історію, обвинувачували владу в тому, що вона не дає їм доступу до історичних джерел, без чого не можна пізнати історичної правди.

Рівночасно наспли інформації про те, що ще перед травнем ц.р. виникули з Львівського університету 11 студентів зате, що в університеті були поширені листівки з протестом проти заборони святкування шевченківських роковин та окрема публікація п.н. „Поступ".

Помер Вальтер Ульбріхт

В Східній Німеччині помер на 80-ому році життя один з останіх „сталіністів" президент Східньої Німеччини Вальтер Ульбріхт. Протягом минулих 25 років, до 1971-го року, Ульбріхт деспотично володів над 17-и мільйонами мешканців Східньої Німеччини. Й, ізза своєї диктаторської власти, був найбільш зненавидженим комуніст и чним провідником у цілому світі. Він переслідував релігію й завів сувору цензуру всіх газет, книжок та радіевих і телевізійних передач. В 1953-ому році мешканці Східньої Німеччини вчинили ворохобню, як протест проти недоста ч і харчів. Ульбріхт закликав 20 совєтських дивізій, які здушили повстання й залишилися на постійне в Східній Німеччині. Замість полегш, Ульбріхт збільшив виробничі норми на 10%, але згодом подбав про те, щоб мешканці Східньої Німеччини були забезпечені домашнім устаткуванням та харчами. Положення від того часу значно поправилося й мешканці Східньої Німеччини живуть найкраще з усіх комуністичних країн, одначе їм ще далеко до добробуту,

(продовження на стор. 8.)

Більші позички на доми

Провінційна мортґеджова корпорація „Алберта ґовзінґ корп." проголосила, що уряд збільшив позички на закупно та будову нових домів із 22,000 долярів до 30,000 долярів. Міністер для справ муніципалітетів, якому підлягає ця корпорація, заявив, що підвишка була конечна з уваги на зріст цін за хати. Корпорація має на позички 10 мільйонів долярів.

Почалися жнива в Алберті

В південній частині Алберти вже розпочали с я жнива. Наслідком недавніх дощів збіжжя значно поправилося й цьогорічний збір буде дорівнювати минулорічному. Пере с і ч но збирають з одного акра 26 бушлів пшениці, 59 бушлів вівса, 43 бушлів ячменю, 14 бушлів льону, 21 бушлів жита та 19 бушлів ріпаку.

Еспанці воюють дальше

Ще в другій половині 18-го сторіччя англійці зайняли від Еспанців пристань Ґібральтар, що прилягає безпосередньо до Еспанії. Еспанці увесь час стараються примусити англійців цю пристань віддати, але англійці не хочуть, бо з Ґібральтару вони контролюють всі судна, які переїздять з Середземного моря на Атлянтійський океан. В 1969 році Еспанія замкнула сухопутню дорогу до Ґібральтару й англійці послугуються літаками при доставах різних матеріялів та людей. Тепер еспанці радумують окружити летовище Ґібральтару бальонами, які не дозволять англійським літакам приземлюватися на ґібральтарському летовищі.

Верховний Архиєпископ у Папи

(ПБ, Рим). В суботу, 14 липня Святіший Отець Папа Павло VI прийняв на приватній авдієнції Верховного Архиєпископа Йосифа. То вже друга зустріч нашого Первоієрарха з Папою після його історичної світової подорожі та відвідин українських поселень на еміґрації. Верховний Архиєпископ коротко представив Папі справи нашої Церкви.

ПОБАЖАННЯ ВІД ПАПИ У ПРАЗНИК СВ. ЙОСИФА

Верховний Архиєпископ Йосиф дістав з нагоди іменин св. Йосифа телеграфічні побажання — він перебував тоді в Едмонтоні, — яких текст подаємо в перекладі: „Злучені з Вами в молитві до могутнього покровителя Св. Церкви, якого ім'я Ви, Владико Кардинале, носите, вимолюємо для Вас щедрих дарів і небесних потіх. Просимо Вас згадки про нас і наші намірення, натомість ми запевняємо Вас про нашу любов і нашу пошану. З особливим Апостольським Благословенням — Папа Павло VI".

БУДУЮТЬ МЕНШЕ ЖИТЛОВИХ БУДИНКІВ

В містах Західньої Канади цього року будують на 17.9% менше житлових будинків та апартментів у порівнанні з минулим роком. Протягом перших місяців минулого року в містах степових провінцій будовано 17,019 житлових будинків. В цьому році протягом шести перших місяців будовано всього 13,978 житлових будинків. Зменшено число нових будов передусім у Вінніпеґу, Едмонтоні та Калґари. В усіх містах стоїть чимало мешкань головно в апартментах, пусткою й тому підприємці не будують нових домів.

Збільшили задатки за збіжжя

Федеральний міні с т е р рільництва О. Лянґ, що є головою Канадської збіжжевої ради, проголосив, що уряд збільшив задатки за доставлене збіжжя на прибл. 49 центів за бушель пшениці, 45 центів за бушель ячменю та 40 центів за бушель вівса. Фармери на преріях, які вирощують збіжжя, дістануть додатково 175 мільйонів долярів.

Конференція канадських прем'єрів

НЕ ВИНЕСЛА НІЯКИХ РІШУЧИХ ПОСТАНОВ

В столиці пров і н ц і ї Принс Едвард Айл е н д, Шарльоттентовн відбулася конференція прем'єрів усіх канадських провінцій. Хоч прем'єри нараджували с я протягом трьох днів, вони не винесли ніякої однозгідної ухвали.

Багато часу присвячено справі забезпечення канадцям належної кількости енергії, тобто електрики, природнього газу та пального. Оттава приготовляє спільну конференцію представників федерального уряду та провінційних прем'єрів на кінець 1974-го року, щоб могти її належно підготовити та зібрати всі потрібні дані. Прем'єри висловили побажання до федерального уряду, щоб ця конференція відбулася протягом найближчих 6-8 місяців. Йдеться про те, щоб устійнити, кільки енерґії-електрики, природнього газу ітд. буде потрібно, щоб забезпечити ними населення Канади й кілько можна продати США, які дуже зацікавлені купном канадської енерґії.

Дальшою справою нарад була інфляція та великий зріст коштів прожитку, зокрема харчів, що відбивається на всіх канадцях, а зокрема на тих, що живуть на невисоких заробітних платнях. Прем'єри вирішили, що, якщо федеральний уряд ухвалить заморозити ціни на харчові продукти та заробітні платні, то вони вповні його в тому піддержать. Одначе вони вимагають в цій справі ясного становища федерального уряду.

Деякі прем'єри, головно атлянтійських пров і н ц і й, висунули пропозицію, щоб федеральний уряд змінив систему оплати медичного обезпечення „Медікер". Вони були тої думки, щоб федеральний уряд виплачував певні суми провінціям, які будуть покривати всі кошти „Медікер". Одначе більшість прем'єрів не піддержали тої пропозиції, бо вважають, що, якщо видатки на покриття „Медікер" будуть більші, як ті, що їх покриє федеральний уряд, то тоді провінції будуть мусіти доплачувати різницю із провінційної каси.

Прем'єри звернулися з домаганням до федерального уряду, щоб той, на світовій рибальській конференції, яка відбудеться в слідуючому році в Чіле, домагався забезпеч е н н я прав канадських рибалок. Багато чужих рибальських суден (головно совєтських та японських) доплять риби поблизу канадських узберіж, наслідком чого канадські рибалки, які живуть виключно з риболовлі, не можуть зловити досить риби.

Прем'єр Трюдо їде до Китаю

Федеральний прем'єр П. Трюдо проголосив, що він вибирається в відвідини до комуністичного Китаю 9 жовтня. Прем'єр плянує бути в Китаю через 10 днів, або навіть два тижні. Прем'єр Трюдо був запрошений до Китаю в жовтні минулого року, але, після неуспішних федеральних виборів, він відклав ці відвідини, бо треба було в парляменті рятувати становище меншинного ліберального уряду.

Трюдо побував у Китаї, як приватна людина із групою квебекських приятелів, у 1950-ому році. Після того він мав замір кілька разів відвідати Китай, але до того якось не було вигоди.

Коштовний президент

Американський конґр е с подав до публічного відома, що американський уряд виплатив 703,000 долярів на забезпечення приватної посілости президента Р. Ніксона в Сан Клементе, Каліф., перед можливим нападом, відповідно до вимог до поліції, що стереже посілости.

На таке ж забезпечення президентської посілост и на Флориді, Кей Біскайя, уряд виплатив 1.2 мільйони долярів. В обох посілостях вставлено двері та вікна, що не перепускають куль, та встановлено відповідні світла, що освітлюють ярко цілу посілість. Перебудови та добудови в обох посілостей були переведені виключно під кутом забезпеки. Лише 14,386 долярів видано на інші добудови та направи.

КИТАЙ НЕ ДОВІР'ЯЄ

К и т а й с ь к и й прем'єр Джов-Ен-ляй сказав американським сенаторам, які відвідували недавно Китай, що, на його думку, спільний американсько-совєтський договір, яким обі держави зобов'язалися не пустити до вибуху атомної війни, є спрямований проти Китаю. Китайський прем'єр додав, що він вважає, що цей договір й так небагато вартий, бо СССР не вагається зломати договору, якщо це буде в його інтересі.

Короткі вістки

► **Албертський уряд** виплатить албертським університетам протягом найближчих трьох років 320 мільйонів долярів допомоги. Цього року університети дістануть в формі допомоги 99.4 мільйонів долярів.

► **В Алберті було цього** року до кінця липня 339 лісових пожеж, що знищили 25,353 акрів лісу. В тому самому часі минулого року було 536 пожеж, що знищили 137,854 акрів лісу.

► **Представник** албертського міністра рільництва для справ продажу худоби заповів, що п р о т я г о м трьох років буде наладнаний перевіз худоби із Алберти на Схід Канади літаками, щоб зменшити втрату ваги худоби.

► **Хоч Канада має** 503,000 безробітних, канадські фармери не можуть дістати робітників до праці на фармі, бо безробітні не хочуть йти туди працювати.

► **Керівництво** канадських національних парків за думує заборонити в'їзд до парків (Бенф, Пукаква, Онт., Ґріс Морнє, Ню Фаунд ленд) автомобілями, а завести автобуси, які возили би відвідувачів від місця паркування до середини парку.

► **Особисті заробітки** канадців збільшилися протягом 1972-го року на 11.5% до загальної суми 81.9 мільярдів долярів. Пересічний заробіток канадців сягав суми 3,750 долярів річно.

► **Телефонічна компанія** „Белл Канада" заробила протягом другого чвертьрічя цього року понад 40 мільйонів долярів. „Фалконбрідж коппер" заробила протягом п'яти перших місяців 12,492,000, а „Інтерпровінціел пайп лайн" заробила за пів року 24 мільйони долярів.

► **Протягом трьох** перших місяців цього року в Канаді продано алькогольних напитків за 2.1 мільярдів, на 13% (245 мільйонів долярів) більше, як в тому самому часі минулого року. З продажу дістали податку провінційні уряди 631 мільйонів долярів, а федеральний уряд 472 мільйонів долярів.

► **Від 1961 року в Канаді** збільшилося число працездатних канадців на 3,218,000 осіб. Між 1961 і 1971 роком збільшилося число працездатних чоловіків на 25%, а працездатних жінок на 62%.

► **Протягом перших** п'яти місяців цього року в Канаді видобуто 833,968 унцій золота. В тому самому часі минулого року видобуто 890,726 унцій золота.

► **Цьогорічна язва** комарів, що навістила Західну Канаду, дається взнаки теж і худобі, яка не може спокійно пастися й іти до водопою, що відбивається на загальному стані худоби.

► **Англійський хемік** Дж. Ґріффін проголосив, що знайшов спосіб, як легко позбутися пластикового опакування. Він винайшов хемікалії, які ступнево нищать пластику. В тому винаході є зацікавлені передусім США, які викидають річно понад 3 мільйони тонн пластикового опакування.

► **Через лондонське** летовище Ґітров перейшло вже 20 мільйонів пасажирів. 20-мільйоновому подорожному американцеві Г. Вільямсові подарували квіти й пляшку шампанського.

► **В СССР помер** на 75-ому році життя російський письменник і поет М. Ісаковський, якого багато пісень стали народними. Він був м.ін. автором відомої пісні „Катюша".

► **В Бостон, США** розбився пасажирський літак ДС-9, вбиваючи 88 осіб подорожних та обслуги.

► **Від початків історії** світу видобуто бл. 70,000 тонн золота, яке було зареєстровано. Кілько видобуто золота, що його продано тайком, без зголошення, ніхто не знає.

► **Совєтське** телеграфічне агенство ТАСС повідомило, що СССР і комуністичний Китай підписали умову про безпосередню летунську комунікацію між Москвою й Пекіном.

► **Чотирорічна дитина** говорить щодня близько 12,000 слів і ставить бл. 920 найрізноманітніших запитань.

► **Пшеницю вирощували** в Єгипті вже 8-9 тисяч років тому, але її туди звідкись завезено. Ніхто не знає, звідки. В 1528 р. розпочато сіяти пшеницю в Південній Америці, а в 1602-ому році в нинішніх США.

► **У США в часі** 2-ої світової війни було 12.2 мільйони вояків та 139 генералів і адміралів, а США тепер мають 2.2 мільйони вояків та 172 генералів і адміралів.

► **Американська** розвідка повідомила, що СССР вже має ракетні бомби із атомовими головками, одначе їх вистрілюють із сухопутніх баз, а не, як американські вояки, із підводних суден.

► **Протягом минулих** 28 років США виплатили на господарську та військову допомогу різним державам 167 мільярдів долярів, з того 105 мільярдів долярів на господарську, а 62 мільярди на військову допомогу.

ВІЛЛЯ, ЗБУДОВАНА В ІТАЛІЙСЬКОМУ СТИЛІ, В БЕЛВ'Ю НАЦІОНАЛЬНОМУ ІСТОРИЧНОМУ МУЗЕЇ В Кінгстон, Онт. В цій віллі жив коротко перший канадський прем'єр після Конфедерації Дж. Мекдоналд, що був прем'єром Канади від 1867-1873 р.

Фото: Міністерство для справ індіян та Канадської Півночі.

ДЕСЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

26 серпня

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 131

Брати, Бог нас апостолів як останніх поставив, наче на смерть призначених, бо ми стали видовищем для світу і для ангелів, і для людей.

Ми глупі задля Христа, ви ж мудрі в Христі, ми немічні, а ви дужі, ви славні, а ми без чести.

Аж до цього часу ми голодні, і спрагнені, і нагі, і биті в лице, і тиняємося, і трудимося, працюючи своїми руками. Нас лають, а ми благословимо, нас переслідують, а ми терпимо, нас лихословлять, а ми молимося. Ми стали сміттям цього світу, ометицею усіх аж досі.

Пишу це, не щоб вас засоромити, а напоминаю, як моїх улюблених дітей. Бо хоч би ви мали десять тисяч учителів у Христі, та небагато батьків. Бо в Христі Ісусі Євангелієм я вас зродив.

Прошу вас, отже, наслідуйте мене.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 72

Коли ж вони зійшли до народу, приступив до нього чоловік і, впавши перед ним навколішки, промовив: „Господи, змилуйся над моїм сином! Він на новомісяччі біснується і тяжко страждає, бо часто впадає в огонь і воду. Я привів до твоїх учнів, та вони не могли зцілити його".

Ісус озвавшись, сказав: „О роде невірний і безглуздий! Доки ж терпітиму вас! Приведіть мені його сюди". І погрозив йому Ісус, і біс вийшов із нього. І хлопець одужав з тієї години.

Тоді приступили учні до Ісуса на самоті і сказали: „Чому ми не могли його вигнати?"

А Ісус відповів їм: „Через невіру вашу. Бо по правді кажу вам: коли матимете віру як зерно гірчичне і оцій горі скажете: „Перейди звідсіль туди, і вона перейде; і нічого не буде вам неможливе. Цей же рід не виходить, як тільки молитвою й постом".

Коли вони перебували в Галилеї, каже до них Ісус: „Син чоловічий виданий буде у руки людям, і вб'ють його, і на третій день воскресне". І вони тяжко зажурились.

► **В Ватиканській** державі мешкає 733 особи, які є підданими Папи Римського. Між ними є 27 кардиналів, 27 архиепископів і прелатів, 12 ченців, 54 членів швайцарської гардії та 151 папських поліцистів.

РІД НЕВІРНИЙ І ВІРОЛОМНИЙ

о. В. Л.

Десята неділя — Євангелія від Матея 17, 14 — 23 (зач. 72)

1. Перше питання з відповіддю і наче заголовок християнського катехизму звучать: Що значить вірити? — Вірити значить: Приймати за правду все те, що Господь Бог об'явив і що св. Католицька Церква подає до вірування.

Правди християнської віри є Богом об'явлені. Багато тих правд людина ніколи не знала б, коли б вони їй не були відкриті Господом Богом. Багато таких правд людина не в силі зрозуміти навіть після того, як Господь їх людині відкрив чи — за способом говорення катехизму — об'явив. Знає їх той, хто в них вірить. А св. Католицька Церква, яка ті правди подає йому до вірування, ручить йому одночасно, що вони певні і чисті. Віра — це точка, на якій людина з Господом Богом сходиться і розходиться, залежно від того, чи вона вірить, чи не вірить.

Вірою людина живе, вірою подобається Богові, живою вірою вона спасеться. Жива віра — це життя, вповні узгіднене з правдами віри: як вірю, так і стараюся жити!

Щоправда, людина сама своїм розумом і досвідом може пізнати деякі релігійні правди і з них зложити собі якусь релігію. Та все те було б не все, що вона хоче і повинна знати. Воно не вдоволювало б її розуму і зовсім не вдоволювало б її серця. Наприклад, що людина б знала про другий світ. Він тільки снився б їй без ніякої певности, що її сон здійсниться. Господь Бог прийшов з поміччю неспроможній людині і поступив так, як поступає добрий батько з дитиною: заговорив до людини і повчив її. Св. ап. Павло пише про це так: Багато разів і різними способами говорив Бог, давно через пророків до отців, а в ці останні дні говорив до нас через Сина (Євр. 1, 1). До тих слів апостола треба б додати, що Господь Бог ніколи не перестав говорити до людей, до кожного зокрема. Бо чим є сумління в душі людини? Божим голосом, який каже їй, що є добре, радить їй це робити і хвалить її, коли вона послухала і, навпаки, каже їй, що є зле, перестерігає її, щоб вона цього не робила, і докоряє їй, коли вона не послухала. Людина дійшла легкою і ласкавою дорогою до пізнання Божих правд. Це тим більше зобов'язує її вірити у все, що Господь Бог у своїй доброті для її добра відкрив.

2. Ісус Христос ніякої іншої чесноти не домагався так, як віри, ніякої іншої чесноти так не похвалював, як віру, і за ніяку іншу хибу не дорікав так, як за невірство.

В Євангелії, читаній на св. Літургії 10-ої неділі по Зісланні Св. Духа, Ісус Христос аж хвилюється, дорікаючи за невірство: О роде невірний і віроломний, доки буду з вами, доки буду вас терпіти? При цьому віру він оцінює такими словами, які нам звучать як щось неймовірне: Направду кажу вам, коли будете мати віру, як гірчичне зерно, і коли скажете цій горі: перейди звідси туди — перейде, і нічого неможливого не буде для вас (Мт. 17, 20).

Були часи у Христовій Церкві, коли повноприкмет на віра, загальна, геройськи кріпка і послідовно чинна, дійсно усувала з дороги гори перепон і святкувала свої тріюмфи. Такими були часи апостолів, мучеників, пустинників і великих Божих угодників.

У нинішніх часах тріюмфи святкує невірство. Один з новітніх філософів важиться навіть зірвання з вірою називати здобутком людини. Вкінці людина — каже він — здобулася на відвагу здатися на свій розум і визволилася з неповнолітности. Те, що людина зриває з вірою і перестає бути Божою дитиною, мало б бути здобутком людини?

3. На жаль, з такою самою настановою до Богом об'явленої релігії, яку займає багато вчених людей, можна часто стрінутися між зовсім пересічними людьми: правдою є тільки те, що можна пізнати розумом і досвідом. Тим часом правдою є щось інше. Хто відкидає Боже об'явлення, робить це для того, щоб звільнити себе від тягару обов'язків, які на нього накладає релігія. В житті — це вигода. Але яке буде кінцеве розчислення з такого вигідного життя, прожитого собі і своїм законом.

Два приятелі, з яких один був віруючий і практикуючий християнин, а другий не вірив і ніяких практик не виконував, зговорилися про релігійні справи. Невіруючий сказав віруючому таке: Який розчарований будеш ти, коли в другому житті — якщо воно загалом існує — ніхто не буде цікавиться твоїми молитвами, постами і богослужбами. На це віруючий відказав йому: Буду певно менше розчарований, ніж ти, коли хтось поцікавиться і спитає тебе, чому ти не молився, не постив і не ходив на богослужби; я нічого не втрачу, а ти можеш втратити все і назавжди.

Розум і досвід говорять нам одну велику релігійну правду: Ще не було такої людини, яка, кінчаючи життя, жалувала того, що вона жила прикладно по-християнськи. А скільки було таких, які, кінчаючи життя, гірко каялися, що вони в житті не служили Богові, на суд якого вони відходять.

Бл. п. о. Михайло Оленчук почесний крилошанин митрополичої капітули

бл. п. о. Михайло Оленчук

У неділю, 20 травня ц.р., упокоївся в Бозі бл. п. о. Михайло Оленчук, що останні роки свого життя перебував у Вайтло, Алберта.

Покійний народився 29-го вересня 1886 року в Тисьмениці, повіт Товмач, Україна.

Його батько називався Яким, а мати Марія з д. Логаза, й займалися управою рілі. З родинного дому знаний є його брат Володимир і сестра Текля, замужна за Кривеньчуком в Україні.

Початкові школи покінчив покійний у рідній Тисьмениці, вищі гімназійні в Станиславові, філософію й богословію теж у Станиславові, а останній рік у Львові, як відзначаючий семінарист. Свячення - рукоположення прийняв від Божого Слуги Андрея Шептицького в дні 5 листопада 1911 року, діяконат 8-го листопада, а пресвитерат 12-го листопада 1911 року.

28 лютого 1912-го року покійний був іменований сотрудником у Пізнанці Гнилій, Скалатського деканату. Та вже по році душпастирювання в Галичині покійний, хоч перед ним — безженним священиком, до брим бесідником та організатором — стелилася гарна будучність у рідному краю, вирішив поїхати на місійну працю до Канади, де було вже багато наших поселенців, але було мало священиків й наші люде не мали належної духовної обслуги.

Він дістав дозвіл від свого Владики й кораблем „Емпресс оф Айрленд" прибув 7 листопада 1913 року до Квебеку.

У Канаді душпастирював у таких місцевостях: Сифтоні: 1913-1914, 1917-1920; 1945-1948 роках. У Вінніпегу: 1914-1917 і 1920-1923. У Летбридж (Св. ап. Петра й Павла): 1923-1925 і 1934-1936. В Елмвуд: 1925-1926, у Саскатуні 1926-1929, у Брендфорт — Киченер 1930-1933, у Торонто 1936-1937 в Гамілтоні 1937-1940, в Альвені 1940-1943, у Принс Алберт 1943-1944, у Канорі 1944-1945, у Сифсон 1945-1948, у Вилингтон 1948-1953, у Ройкрафт 1953-1954 і у Гвайтло 1954-1973 рр.

Вже саме вичислення душпастирських місцевостей покійного о. Михайла вказує на те, що його посилав Владика скрізь, де треба було жертвенного й щиро відданого працівника на церковній ниві, який би сіяв Боже зерно. А сіяв його покійний о. Михайло щедро й багато. Його проповіді стягали велике число вірних на богослужби, а його мила вдача з'єднувала йому щораз то ширший круг приятелів, які залишилися вірними аж до смерти. Вже в домі для пенсіонерів у Вайтло, де покійний доживав своїх днів, він дістав від них постійно листи та пожертви на Служби Божі. А ті, що залишилися між живими, ще й сьогодні згадують його цікаві та захоплюючі проповіді, якими покійний поривав своїх слухачів-вірних своїх парафій.

То зрештою нічого дивного. Покійний продовжував свої богословські студії через ціле своє життя. Він постійно купував богословські книжки, передплачував богословські журнали та часописи й державав руку на живчику розвитку богословських наук. То слідно хоч би із тих книжок та журналів, які він, перед смертю, передав до Єпископської бібліотеки в Едмонтоні.

Та душпастирська діяльність покійного о. Михайла не обмежувалася лише до богослужб та зв'язків із вірними. Він будував теж церкви та парафіяльні залі. Він збудував чи купив церкви в: Східньому Торонті (Пресв. Евхаристії); в Манітобі: Келд, Фишинг Ривер, Бобулицях, Кулiш, Давфин, Скала, Україна; в Саскачевані: Пітерсон, Альвена і Сокаль.

Кромі того він набув площі під церковну будівлю в Гемилтоні. Покійний о. Михайло збудував церковні залі в Вінніпегу, Брендоні, Сифтон і Гронлід.

Сестрам Служебницям він допоміг жертвами в набутті їхніх домів у Торонто й Саскатуні.

Попри свою жертвенну працю він теж постійно жертвував на різні церковні та національні цілі, так у Канаді, як і в Галичині. З його жертв користали м. ін.: Національний Музей у Львові, д-р С. Федак, який був головою різних допомогових організацій у Львові, Земельний Банк Гіпотечний (уділ), Т-во опіки над українськими інвалідами, Шпиталь ім. Митрополита А. Шептицького у Львові, позичка в формі закупна кредитових листів Української Держави, Беатифікаційний кошт Митрополита Шептицького, бурса ім. А. Шептицького в Саскатуні та Ст. Бонифас, Ман., пам'ятник Т. Шевченка в Вінніпегу, КУК у Вінніпегу, Вільна Академія Наук, Наукове Товариство ім. Шевченка (фундатор), Т-во Просвіта в Вінніпегу, НТШ в Торонті, Черниці у Гвайтло, де він проживав останні роки свого життя, Сестри Служебниці в Канаді та США, Сестри Місіонерки в Онтаріо, ОО. Студити в Вудсток, Онт., церква в Ошаві, катедральна церква в Вінніпегу, ОО. Василіяне на школу в Вестон, Онт., о. Ф. Ру на будову церкви в Кукс Крік, Ман., Едмонтонській епархії на закупно автомобіля для душпастирської обслуги Піс Рівер, на виховання семінаристів Єпархіям у Саскатуні та Торонто, Канадський Червоний Хрест, Ветеранам світової війни, Колеґії св. Володимира в Роблин та багато іншим, яких годі вичисляти. До того з його допомоги користало багато інших, про яких він ніде не згадував, держаючись засади: „Нехай ліва рука не знає, куди дає права".

Попри свою чисто душпастирську працю покійний мав ще й додаткові зайняття та займав різні становища, як теж дістав за свою працю церковні відзначення.

Покійний був капеляном Сестер Служебниць від 1948-1953 р., членом Єпископської ради в Вініпеґу від 1914-1923 р., адміністратором Вініпезької епархії в 1922-1923 рр.

Покійний Єпископ Никита Будка відзначив покійного о. Михайла гідністю крилошанина в 1917-ому році, почесним радником Едмонтонської епархії в 1951-ому році та почесним крилошанином Львівської Митрополичої капітули (відзначений Верховним Архиепископом Йосифом) 20 січня 1966-го року.

Хоч покійний о. Оленьчук ціле життя працював в душпастирстві, він, попри те, теж студіював, кореспонденційним способом, право на університеті в Чікаго й 23 березня 1923-го року здобув ступінь „бечелор оф ло" на тому університеті, а відтак студіював модерну філософію й 17 травня 1960 р. здобув ступінь доктора філософії.

Притому всьому він знаходив ще час на писання статтей до різних часописів, забираючи слово в різних справах. Навіть в останніх роках життя — коли він уже був таки дуже ослаблений, він увесь час працював, читаючи або пишучи дещо. Працював він так до останньої хвилини свого життя. Лиш коротко перед смертю він захворів, його забрали до шпиталю в Гвайтло, де він і закінчив своє життя.

Священичий похорон покійного зачався в вівторок, 22 травня в катедральній церкві святого священомч. Йосафата. Служив його Преосвящ. Владика Ніл в сослуженні священиків Едмонтонської епархії. Владика Ніл теж виголосив прощальну проповідь. Заупокійну Службу Божу та закінчення похорону відслужив Преосвящ. Владика Ніл в середу, 23 травня. Прощальне слово від імені епархіяльних священиків виголосив о. митрат М. Сопуляк. На Службі Божій був приявний теж кол. латинський єпископ з Груар Преосвящ. Рутіе, який знав й дуже шанував покійного о. Михайла. Преосвящ. Рутіе промовив при кінці св. Літургії та взяв участь у закінченні священичого похорону, поливаючи лице покійного о. Михайла оливою.

Тлінні останки покійного відпровадили відтак усі священики під проводом Преосвящ. Ніла на український цвинтар св. Михаїла, де їх зложено на вічний спочинок на частині, призначений для священиків, поруч могил інших його собратів, що відійшли у вічність перед ним.

На цвинтарі св. Михаїла виросла ще одна священича могила, а в серцях усіх українців, що знали й шанували покійного Оленьчука, залишилася по ньому світла пам'ять, як доброго й ревного Христового працівника. Вічна йому пам'ять!

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

ЖИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ВИБИРАЄМОСЯ НА ГОРУ ТАВОР

Настоятель францісканської гостинниці „Каза нова" в Єрусалимі о. Мацціні так нам уклав плян прощі, щоб нам не треба було без потреби робити далеких подорожей і тому ми поїхали прямо з летовища до Назарету. Після відвідин Святих Місць у Назареті, ми мали поїхати на гору Тавор, відтак відвідати всі Святі Місця над Генезаретським озером, а в поворотній дорозі ще й Кану Галилейську, що лежить поблизу Назарету.

Протягом двох днів ми оглянули всі важливіші пам'ятні місця в Назареті й у неділю вранці збиралися їхати в відвідини на гору Тавор та до місцевостей над Генезаретським озером. В суботу пополудні я сказав усім прочанам, що можуть іти на базар купувати пам'ятки, або відвідати ще раз церкви, які ми вже бачили. Дехто із прочан питався, чому ми не відвідуємо того місця, звідки жиди хотіли скинути Христа із скелі у пропасть.

Як відомо, Христос провів усі свої молоді роки, аж до публічного виступу в Назареті. Тут він виховувався в домі під опікою Божої Матері та св. Йосифа Обручника. Він ходив теж щосуботи до місцевої синагоги й брав участь у суботніх богослужбах. Одної суботи Христос прийшов до

(закінчення на стор. 7.)

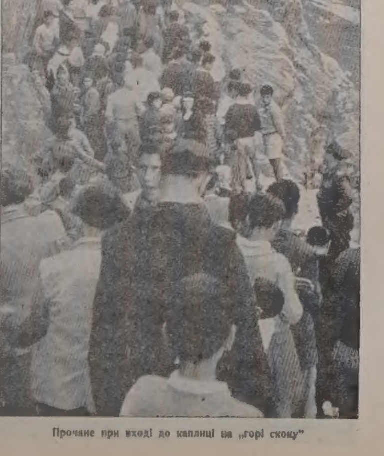

Прочане при вході до каплиці на „горі скоку"

✠

У двадцяту болючу річницю смерти ісповідника віри

о. Павла ЧЕХУТА

митр. радника й декана

який загинув на 8 році заслання в Караганді, Казахстан складаю замість квітів по $20 на:

Патріярший фонд
Енциклопедію Українознавства
Фундацію Тараса Шевченка
і $10 на пресфонд „У.В."

Софія Климкович — дочка

внуки і правнуки

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та ґраніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі

ціни, скора достава до всіх місцевостей Алберти.
Жадайте дарових ілюстрованих каталогів.
М. Андріїв
DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

Богослуження: серпень

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
19. — Кситуан 10 рано (празник)
26. — Норт Стар 10 рано

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
19. — Смоки Лейк 10 рано
26. — Смоки Лейк 10 рано
28. Успіння — Радвей (храм)

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
19. — Ст. Павль год. 10 рано
26. — Айрон Ривер год. 10.30 р.
28. — Глендон год. 10 рано (храм, спільний обід).

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton Ph. 436-3018
19. — Чергіл (Преображення Г.Н.І.Хр.) Всенічна год. 10.00 рано
26. — Мевлі год. 10.30 рано

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
19. нед і Преобр. Гдне — Восток св. Михаїла, год. 9 р. Всенічне, 10 год. Сл. Б.
26. — Лемонт
28. Успення Пр. Бог. — Восток св. Михаїла, Всенічне год. 9 р., Сл. Б. 10 год.

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
19. — Голден 8.30; Голден-фарми 10.30

26. — Голден 10.30 співана
28. Успіння Пр. Бог. — Голден-фарми 10.30

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
19. — Редвотер 10.30
26. — Редвотер 9; Вог 10.30

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
19. — Бойл 9; Проспериті 11
26. — Френіс 11
28. — Атабаска 10 (празник)

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
19. — Кемроз 9.00; Гей Лейкс 11

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
19. — Менвіл 10 рано
26. — Інісфрі X ренч 10 рано
28. — Інісфрі XI ренч 10 рано

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
19. Преображення — Сокаль 9.30 Спедден год.11
26. — Крейгенд
28. Успення Пр. Богородиці — Давнінг

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
26. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
28. — Енгел Лейк 10 (Празник Успення).

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford Ph. 445-2731
19. — Медовлейк
26. — Норт Баттлефорд

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
19. — Вакав 9.00; Борщів 11.00
26. — Вакав 9.30; Сокаль 11.00
28. — Вакав 10.00 (Усп. Бог.)

о. Гоменко
округа Арран, Саск.
19. — Пеллі 8.30 рано; Арран місто 10.30 рано співана
26. — Арран місто 8.30 рано; Пеллі 10.30 рано співана
28. — Арран місто 8.30 рано; Арран весна 10.30 рано співана

ЦЕРКОВНІ СВЯТА
Юліянський календар:

19 серпня, неділя 9 по Сош. Преображення Госп.
26 серпня, неділя 19 по Сош. Максима
28 серпня. вівторок Успення Пресв. Богородиці

Григоріянський календар
19 серпня, неділя 10 по Сош. Андрея Страт.
26 серпня, неділя 11 по Сош. Адріяна
29 серпня, середа Усікн. гол. Івана Хрестителя

Суддя О. Бойчук омбудзменом Саскачевану

Минулими роками чим раз більше число осіб українського походження в Канаді пробивається на високі урядові пости. Зростаюча участь українців у канадському політичному житті мабуть найбільш помітна у провінції Саскачеван. Тут за минулих 3-4 роки українці осягнули слідуючі важливі урядові і політичні позиції: д-р С. Воробець — ґубернатор провінції; Роман Романів — заступник прем'єра провінції і міністер справедливости; а Мирослав Чернецький — президент прогресивно-консервативної партії в Саскачевані.

Та одним із важливіших здобутків української спільноти не лише в Саскачевані, але і в цілій Канаді, — то призначення судді Ореста Бойчука провінційною леґіслятурою на пост омбудзмена Саскачевану.

Пост „омбудзмена", тобто свого роду посередника між урядовою б'юрократією і громадянством, є новою позицією в саскачеванському уряді й суддя Бойчук, перший омбудзмен, призначений на п'яти літній речевець. На своїй новій посаді суддя Бойчук уповноважений провінційним урядом розглядати скарги проти різних урядових аґенцій і установ, включно з міністерствами самого провінційного уряду. Рішення і рекомендації омбудзмена мають зобов'язуючий характер для урядових установ, і ці можуть бути покликані омбудзменом до заплати відповідного відшкодовання потерпілим громадянам.

Суддя Орест Бойчук, хоч ще молодий віком, за те людина великих здібностей і кваліфікацій. Народився він у Саскатуні 29-го березня, 1934 р., де пізніше з великим успіхом закінчив початкову та середню освіту. Його велике зацікавлення спортом та його участь майже в усіх галузях спортової ділянки вже в юних роках виявило його стійкий характер, сильне почуття відповідальности і здібність провідника.

Вступивши хлопцем до „Клюбу оптимістів", він в короткому часі стає головою молодшої, а пізніше середньої секції цього клюбу. Як кадет канадської морської фльоти він виїздить на вишкіл до Англії, де з відзначенням закінчує курс і дістає ступінь першої кляси моряка Імперії. З часом Орест стає командуючим офіцером бази морської резерви „Юнікорн" в Саскатуні, будучи наймолодшим офіцером на тому пості в канадських збройних силах. Як командир бази „Юнікорн", Орест був нагороджений медалею Канадських збройних сил та медалею століття Канади.

Крім моряцького посту командира Орест займав також пост адютанта при Ґенеральних ґубернаторах Ваньє і Міченер-ові, як також при ґубернаторові Воробцеві.

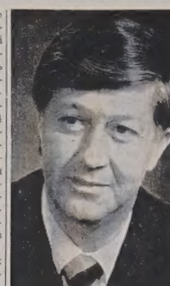

судця О. Бойчук

Університетські студії Орест закінчив у Саскачеванському університеті в Саскатуні, де 1956 р. здобув ступінь „Б.А.", а 1958 р. закінчивши факультет права, одержав ступінь адвоката. В університеті він брав живу участь у студентських організаціях і свого часу був обраний головою студентського клюбу при факультеті права, а в послідному році університетських студій здобув нагороду найбільш визначного студента факультету права.

Адвокатську практику п. Бойчук розпочав у фірмі Ріс, Шміґельський і Шмайзер 1958 року, і за два роки став спільником у цій фірмі. В 1963 році він був назначений прокурором міста Саскатуну, а в 1965 році асистентом головного адвоката міста Саскатуну. В В 1967 році його назначено суддею маґістратського суду, то становище займав до свого назначення на Омбудзмена.

П. Орест Бойчук походить із свідомої української родини Батьки Ореста, п-во Іван і Анна Бойчуки широко відомі в Саскатуні за свою віддану культурно-освітну працю при філії УНО. Також молодий Орест брав живу участь в українському житті, ходячи до рідної школи та на курси українських народних танків й будучи діяльним членом МУНО.

Омбудзмен Бойчук одружений з Ґрейс Джеспер, й у них п'ятеро дітей у віці від шість до тринадцять років — чотири сини і одна донечка.

Бажаємо п. Орестові Бойчукові якнайбільшних успіхів та задоволення в праці на новому становищі.

Інформативна служба КУК в Саскатуні

ЧЕХОСЛОВАЦЬКІ ЖУРНАЛІСТИ
під новим ударом

Олександер МАП

Згідно з повідомленням тижневика „Трибуна", який видає ЦК Чехословацької комуністичної партії, протягом квітня у Чехословаччині відбуватиметься „перевірка" працівників преси, радіо і телебачення, а також деяких культурних і громадських організацій.

Так звана „перевірка" журналістів Чехословаччини — це не що інше, як чистка ідеологічних кадрів. Згідно з повідомленням журналу „Трибуна", в органах масової інформації можуть працювати „чесні, морально-витримані і глибоко віддані справі будівництва соціялізму люди, які суворо дотримуються курсу комуністичної партії Чехословаччини". Звичайно, слова про „чесність" і „моральну стійкість" не більше, як формальні прикраси, які ніякого відношення до справи не мають. Новою чисткою керівництво КПЧ намагається відібрати таких журналістів, які не мають власної думки, власних поглядів, які не відважаться критикувати партійну лінію.

Репресивними заходами щодо журналістів компартія Чехословаччини має намір остаточно ліквідувати ідейні і політичні наслідки „Празької весни", придушеної інтервенцією військ п'яти країн Організації Варшавського Договору в серпні 1968 року. В основу демократизації Чехословаччини 1968 року, коли країною керував Дубчек, було покладено принцип свободи преси. Правда, цей принцип не був здійснений повною мірою в зв'язку з несприятливими обставинами.

Представники чехословацької інтеліґенції в умовах „Празької весни" показали себе послідовними прихильниками демократії. Саме тому сьогоднішній режим Чехословаччини спрямовує вістря своїх репресій особливо проти інтеліґенції, в тому числі проти журналістів, які в той період відіграли важливу ролю в утвердженні нових ідей. Зусилля Дубчека надати соціялізмові „людського обличчя" знайшли серед журналістів великий відгук. Про це свідчить хоча б той факт, що в період так званої „нормалізації", після совєтської збройної інтервенції в ЧССР, із Спілки журналістів Чехословаччини виключено біля сорока відсотків її членів. Про це офіційно сповістив у березні минулого року орган Союзу журналістів „Новінарж". Не виключено, що цифра, названа журналом, знижена, бо значно більше журналістів позбавлено професійних прав.

У травні 1972 року у Празі відбувся Шостий з'їзд журналістів. Голова Спілки Мілош Марко у своїй доповіді гостро критикував тих журналістів, які свого часу підтримували Дубчека. Разом з тим він вихваляв членів редакційних колеґій журналів: „Зправи", який видавало командування окупаційних військ Організації Варшавського договору; „Свет соціялізму" — видання товариства радянсько-чехословацької дружби і щоденника „Трибуна" — тодішнього органу чеського бюра ЦК КПЧ. Отже серед чехословацьких журналістів того періоду зовсім мало було таких, які не підтримували б курсу демократизації Чехословаччини. На початку січня цього року чеський міністер культури Милослав Бружек заявив, що так звана „консолідація", тобто встановлення партійного контролю в галузі культури і мистецтва, остаточно завершена. Останнє повідомлення про наступну „перевірку" чехословацьких журналістів свідчить про те, що ця заява міністра культури Милослава Бружека не відповідає дійсності.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

ПОТРІБНО
Реальностей і домів

Потрібно всякого роду будівельних площ та домів. Маємо покупців з готівкою, що шукають всякого роду реальностей у кожній дільниці міста Едмонтону, якої небудь величини й куплять їх в такому стані, в якому вони є.

За всіма порадами відносно продажу або закупу ваших реальностей просимо звертатися до нашого представника за щирою порадою та швидкою обслугою. Наші представники говорять плавно українською мовою.

Звертайтеся без зобов'язання до:
Нік БАБІЙ 479-1866
Михайло БЛАВАЦЬКИЙ 424-4532
або до офісу на телефон ч.: 429-6656

HERITAGE TRUST
Real Estate Division
10166 - 100 St. Edmonton, Alberta

Короткі вістки

► **Протягом минулих** 6½ року закордонні дипломати нарушили правила їзди в Канаді 6,210 разів. З уваги на їх дипломатичний стан їх не покарано.

► **На 30 червня ц.р. США** мали 2,225,846 вояків-чоловіків і жінок. З того було 801,000 в армії, 564,000 в воєнній маринарці, та 196,000 в морській піхоті („маринс") та 691,000 в військовому летунстві. Всі новоприбулі вояки — від пів року, то добровольці.

► **Після 2-річної перерви** до Ню Йорку прибуло перше совєтське вантажне судно — 49,000 тонн „Ф. Попетаєв", що привіз 320,000 бочок нафтової ропи із Єгипту для американської рафінерії Ґетті Ойл.

У СТРАХА ВЕЛИКІ ОЧІ

У липні цього року відбулася в столиці Фінляндії, Гельсінкі розбросенева конференція, в якій взяло участь 35 держав. В конференції брали участь міністри заграничних справ цих держав; там були приявні теж численні журналісти з усього світу.

Між іншими теж журналісти з-поміж балтійських народів у вільному світі.

Один з тих журналістив на ім'я Юрій Кагар, мав цікаву пригоду, яку він розказав після повороту до Торонта. Про його пригоду хочемо поінформувати наших читачів.

То був четвер, 5-го липня, третій день конференції, — оповідає п. Ю. Кагар. Біля десятої години ранку я, разом з американським журналістом І. Плір вийшли зі своїх кімнат, щоб зійти надолину готелю Континенталь, де ми перебували в часі конференції.

Ми сходили повільно й розмовляли про буденні речі, як нараз нас обступила велика група цивільних осіб й затягла нас до кімнати на тій самій підлозі. Про існування тієї кімнати ми не мали найменшого поняття. Кімната була повна електронічних інструментів, включно з телебаченням, получених з усіма кімнатами готелю. На екрані телебачення було видко, як до кожної кімнати хтось входив чи виходив. Також кожного, що входив до готелю, було видно на екрані телебачення.

Ми зрозуміли, що ми є в руках фінської поліції, одягненої по цивільному. Згодом виявилось, що то була фінська кримінальна поліція.

Нам сказали, що ми арештовані. У Фінляндії кримінальна поліція має право арештувати, а політична поліція має право лише переводити дослідження. В додатку правна засада, щоб мати докази провини для чужинців у Фінляндії не існує й тому чужинців можна притримати навіть довший час без подання причини арешту.

Зі згаданої кімнати нас повели до елевейтора, а потім випровадили з готелю на вулицю.

На нас та поліцію не звернули уваги готелеві гості ані перехожі, бо поліцисти були в цивільному одязі й виглядало, що ми є групою людей, які разом кудись спішать.

Нас повезли потім до головної кватири поліції звичайним автомобілем, (не маркованим „поліція") в Гелсінкі. Тут нас розділили з п. Плір-ом.

Нас переслухували в окремих кімнатах. Мене переслухували майже шість годин. Переслухував комісар кримінального відділу п. Ґренрус, який говорив поганою англійщиною, й комісар політичної поліції Німеля, а також інших трьох в цивільному одязі. Комісар говорив теж дуже ломаною англійською мовою, тому я подавав йому пояснення німецькою мовою.

Я зорієнтувався дуже скоро, що мене обвинувачують на основі закону, який забороняє поширювання політичної літератури, а навіть посідання літератури, якої зміст є звернений проти будьякої держави, що є заприязнена з Фінляндією. В часі переслухання ні разу не згадувано СССР, але і я й поліцисти знали, про кого йдеться.

Протягом шости годин можна поставити багато питань і на них відповісти. Моїх слідчих цікавило, до якої організації я належу і для якої національної газети я працюю. Я відповів, що я є в Гельсінкі від імені Світової балтійської конференції, яка є легальною організацією й як така є офіційно зареєстрована.

З натяків поліцистів я зрозумів, що Світова балтійська конференція є в їхніх очах такою самою, як хорватська чи палестинські терористичні організації, що підкладають бомби. А тих організацій тут у Гельсінкі в часі конференції дуже боялися.

Я сказав, що я не поширював ніякої політичної літератури, а меморандум, яке виготовлено в Торонті ще перед моїм від'їздом до Гельсінкі, й висляно заздалегідь по дорозі пропало.

Мої слідчі ставили мені багато питань про мій виїзд з Естонії. Я постійно говорив, що, коли я в 1944 році виїхав з Естонії, я мав лиш чотири роки та що тепер я є канадським громадянином, що й стверджує мій канадський пашпорт. Мене морозила думка, що вони захочуть мене вважати совєтським громадянином. Я завважив, що на документі допиту було зазначено „Віроляйнен", що в перекладі на фінську мову значить Естонець. Проти того я дуже рішучо протестував.

Хоч допит був напружений і довгий, я не хочу, щоб ви винесли враження, що я був увесь час під тиском. Мені дозволили курити і я почав питати, чи не дадуть мені можности потелефонувати. Мені дозволили на одну розмову. Я потелефонував до канадської амбасади і росказав урядникові амбасади про моє прикре становище. Точно за 25 хвилин урядник амбасади п. П. Гант прибув на поліцію. І хоч п. Гант не мав потрібних дипломатичних паперів, йому дозволили говорити зі мною. Він запевнив мене, що амбасада почне старання в моїй справі.

А слідчі безупинно питали: „Яка була твоя ціль приїзду до Гельсінки?"

Я відповідав: „Я хочу в законний і спокійний спосіб вияснити нинішне положення в Совєтській Естонії, а також розказати про долю балтійських народів. Я не терорист" — додавав я.

Мій допит перервав телефон для мене від п. Дж. Аґренса, другого секретаря канадської амбасади. Коли я коротко переказав йому про мій арешт, він дуже скоро прибув до головної кватири поліції. П. Аґренс говорить плинно по фінськи. Він предклав поліцистам копії трьох листів: від Асоціяції канадської преси і від Канадсько-естонського часопису, які стверджували мій офіційний стутус акредитованого кореспондента, що репрезентує інтереси журналістів на конференції.

П. Аґренс теж додав, що фінська поліція держить журналіста, що має рекомендацію канадського міністерства закордонних справ; Тому поліцисти повинні добре передумати, що вони роблять і яке має бути їх дальше поступування.

„Ми повідомили нашого міністра закордонних справ п. М. Шарпа, і що п. П. Кагара якраз тепер переслухують на поліції. П. Кагар плянує бачити п. Шарпа. Для мене було несподівано, що я плянував бачити п. Шарпа.

П. Аґренс додав, що якщо поліція не заміряє формально мене обвинувачувати, то повна мене негайно звільнити.

При тій нагоді варто завважити, як різні амбасади різно реаґують на того роду випадки. Канадська й американська амбасади зареаґували па арешти скоро й рішуче. Британська та шведська місії, яких громадяни також були арештовані реаґувала повільно й неначе недбало. Жоден з їхніх представників навіть не прийшов довідатися, за що арештовано їхніх громадян, не кажучи вже проте, щоб стати в їхній обороні.

Треба завважити, що хоч між нами дев'ятьма арештованими не було ніякого порозуміння, чотирьох з нас відмовилися підписати зізнання. Так поступили ми всі чотири, незалежно від себе. І хоч ті, що нас допитували, чемно дораджували нам підписати зізнання, ми за їх радою не пішли на тій основі, що порозуміння з поліцією є дуже трудне й що ми не можемо перевірити документів, до яких не маємо доступу.

За допомогою п. Аґренса з канадської амбасади, я попросив дозволу піти до моєї кімнати в готелі, змінити одяг та скупатися. А була то дуже гаряча пора в Гельсінкі, — бо термометер показував 95 ступнів фареґайта — повище зера.

Я здивувався, як мені дали на те дозвіл. Двох поліцистів у цивільному одязі, товаришили мені до готелю в звичайному цивільному автомобілі, що їхало шалено скоро. Я оголився, скупався, бо не знав, коли другий раз зможу це зробити і ми вернулися до головної кватири поліції.

Тимчасом допит нас усіх дев'ятьох закінчено й нам сказали зачекати у вестибулю. На наше здивування, нас усіх дев'ятьох пильнували узброєні поліцисти в цивільному одязі.

То вже була, мабуть, п'ята година після полудня, а жоден з нас не мав того дня навіть сніданку; тож ми були таки добре голодні. Але здається, що фінська поліція зрозуміла, що вона не має до діла з терористами й тому нам дозволено піти до поліційної кафетерії на долині й купити собі щось їсти. Ми радо були б погодилися на те серед інших обставин, але в нашому положенні ми рішили відмовитися й, властиво, ми розпочали голодівку і пили лиш воду.

(Докінчення в черговому числі)

БАТУРИН
Історична повість (91)
БОГДАНА ЛЕПКОГО

Повіз Кенігзена переїзджає, Чечелеві сани стоять серед поля, недалеко шляху, чекаючи, поки не перейдуть останні бранці, а за ними між царськими офіцерами не надтягне сам світлійший князь Меншіков.

Ось і він.

Побачив сани і шнурами привязаного до них козака.

Депутати від гультайської ватаги підбігають до чорного коня княжого, бють чолом, розкладають руками, щось толкують, світлійший здержує похід і злазить з коня.

Чечель знає, що Меншіков підійде до нього, буде оглядати, як зловлену до клітки звірюку, схоче впевнитися, чи він ще живий і, розуміється, не лишить його тут, а забере з собою гам, куди Кенігзена і других веде, куди їдуть батуринські гармати, хоругви, бунчуки і гетьманські клейноди . . .

Боже ти мій, гетьманські клейноди! І Чечель деревіє. Байдуже йому, що казатиме світлійший, байдуже, яку долю вирішить для нього, байдуже все. Ні думати, ні відчувати він уже не може. Мрака, мрака кругом, а з неї, ніби двоє світил із другого світа, двоє вірних очей гарматнього осаула фон Кенігзена. Все гасне, вони сіяють крізь пітьму. Світло з темряви. Все гасне, Сам світлійший князь Меншіков зволив вселаскавійше промовити до полковника Чечеля. Щось питається його, Чечель не відповідає.

Доторкаються його, наслухують, чи дише — Чечелеві байдуже. Чує, як князь Меншіков каже попустити йому шнури, мало того, велить перенести на віз і подати йому води з вином. Боїться, щоб полковник Чечель, командант батуринської твердині, в дорозі не помер. Требаж його допитувати, судити і карати. Це не будь хто. Чечель уявляє собі, який цей суд буде і знає, яку йому кару присудять, та йому і це байдуже. Долі своєї і найскорійшим конем не обідеш. Господи Боже, нехай станеться твоя воля свята!

Віз, на котрім приміщено Чечеля, рушає з місця. І його теж не поклали, а посадили й попідпирали мішками, повними награбованого в Батурині добра, бо Чечеля скрізь знають. Нехай бачать, яким із здобутого Батурина вертає його командант. В'їзджають у Конотоп.

Частини армії князя Меншікова стають табором кругом города, тільки ті полки, що їх світлійший хоче мати біля себе для почести і для всякої безпеки, входять у город.

Город майже пустий. Хто міг, заздалегідь утік із нього, як утікають люди перед повінею, як біжать від пожежі.

Драгуни бігають від хати до хати й виганяють перестрашених людей на майдан. Хто не хоче розгнівити світлійшого князя Меншікова, мусить іти дивитися, як каратимуть батуринського гарматнього осаула фон Кенігзена.

Світлійшому спішно. Мазепинець Кенігзен недужий і лікар боїться, що він до Глухова не доїде.

Щоб не сконав безкарно, треба його в Конотопі на колесо взяти.

На болотнистий майдан зносять усякі брами і двері, та на швидку будують поміст, на котрім укладають приладдя муки. До мосту підкочує віз з Кенігзеном, знімають його, кати зривають убрання, — спішись, спішись!

Спішаться, волічуть і — колесують трупа.

Царської кари нікому не минути. Навіть смерть не увільнить тебе від неї.

— — — — — — — —

«Трупа колесують» — здрігається народ. Зневага покійника проймає їх жахом. Такого ще на світі не бувало. Привикли, що перед маєстатом смерти навіть найзавзятійша злість мовкне.

Бачать, що тут починається щось таке, що перше і не снилося нікому. А вони безсилі. Гетьман переїхав за Десну, старшини до царя з чолобитнею їдуть. Остається одно — понурити голову, закусити зуби і ждати . . . Ще наша мати не пропала.

— — — — — — — —

Трупові кости торощать. Зжахаються серця, мороз іде по спинах, кров стинається у жилах.

Імлисто, тьмаво, страшно.

А крізь тую імлу, крізь пітьму, котрою осотується перед Чечелем світ, сияють вірні Кенігзенові очі, мов світляні сигнали з якогось другого, кращого світа.

Чечелеві здається, що Кенігзен кличе його туди.

СОЮЗНИКИ

Генерал Левенгапт, з великими, ясними очима, з двома жмутками сивого волосся на високому лобі і з латинською книжкою під пахою, випивав третю чарку української горілки. З видимим вдоволенням мляскав широкими, ніби напухлими устами й підносячи чарку до полковника Ґілленкрока, говорив, ніби крізь зуби плював:

Полковник Ґілленкрок підносив голову від маршрути, доторкався своєї чарки і порскав, ніби стратив когось: просіт! Тоді знову хилився над маршруту і весь потопав у неї.

Звичайно мовчаливий Левенгапт мав якраз нині велику охоту побалакати собі трохи, та не мав з ким.

Ґенеральмайор Ляґеркрона був на розїздках у другому селі, Шпарре і Кройц, як це часто між ними водилося, перечилися на тему якогось «ордр де батай», полковник Аппельґрен їздив понад Десну, вишукуючи місце, де найкраще було б перейти ту непривітну, в шуварах та болотах сховану річку — хоч ніхто йому цього завдання не доручував, і тому Левенгапт зайшов до Ґілленкрока, бо в нього збіралися звичайно вищі офіцери, щоб довідатися, яка буде дальша маршрута.

«До чорта, полковнику!» — сердився ґенерал Левенгапт, «ви мене, як бачу, легковажите собі, іґноруєте».

Ґілленкрок відірвав на хвилину очі від карти і спитав, ніби крізь сон: «а що таке?»

«Нічого, лиш договоритися до вас тяжко. Киньте цю прокляту маршруту, бо невжеж не все одно, в яке болото ви нас заведете?»

«Нікого я у болото не воджу», — відповів обиджений полковник.

«А по битві під Равкою?»

«Під Раєвкою», — поправив полковник.

«Хай буде під Раєвкою», — продовжав ґенерал».

«Кілька днів сновигали ми по болотах і мало з голоду не подохли».

«Або пригадайте собі, як Ляґеркрона до пу—тша—пу ішов».

«До Почепу» — поправив полковник.

«Хай буде до По—тше—пу», — притакнув ґенерал.

«Замість просто носа марш-марш! двадцять миль у право обійшли і По—тше—пу, той ключ до цілої України, чорт нам зперед носа вхопив».

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик * Виходить щочетверга в Едмонтоні * Видає Спілка „Українські вісті".

Published every Thursday in Edmonton * Member of the Canadian Weekly Newspapers Association * Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8
Телефон 422-5798 Telephone
Second class mail registration number 1035.

КОМЕНТАР

100-РІЧЧЯ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

Цього року українці у вільному світі врочисто відзначають 100-річчя Наукового Товариства ім. Шевченка, найстаршої української наукової установи. З цієї нагоди годиться пригадати імена ініціяторів-засновників і перших фундаторів товариства.

Не маючи змоги розвивати українське письменство в межах царської Росії, українські патріоти задумались над тим, щоб створити осередок літературної праці закордоном. Ясна річ, вибрали Львів, що в той час разом із Галичиною був під австрійсько-цісарським ладом.

Ідею заснувати товариство подав, здається, письменник Олександер Кониський (1836 - 1900), родом ніженець, який жив тоді в Києві. Полтавська діячка Єлисавета Милорадовичева (1832 - 1890), з гетьманського роду Скоропадських, гаряче підтримала цю ідею і запросила до спілки свого далекого родича, харківського адвоката Михайла Жученка (1840 - 1880) який у свою чергу приєднав до цієї шляхетної справи свого земляка, херсонця Дмитра Пильчикова (1821 - 1893), виховника, приятеля Тараса Шевченка і колишнього члена Кирило-Методіївського Братства.

Оці чотири наддніпрянські патріоти, склавши 6 тисяч рублів (тоді це була велика сума), звернулися до львівських українців. О. Степан Калача, посол до галицького сойму й віденського парляменту, відразу прилучився до наддніпрянських ініціяторів. Таким чином, згадані вище п'ять осіб стали засновниками Товариства ім. Шевченка і його першими фундаторами. Незабаром до них приєдналося 32 львов'ян із невеликими внесками. У Галичині тоді люди були незаможні.

1892-го року товариство було перейменоване на наукове. Його очолив історик Михайло Грушевський. Щедрим меценатами стали Чикаленки та інші патріотичні українці з усієї України. Товариство стало справді соборницьким і всеукраїнським.

До першої світової війни НТШ видало багато наукових праць і творів українських поетів і письменників, як також гуртувало довкола себе майже всі творчі, наукові й культурні сили. Це була справжня академія наук — у той час, коли національна свідомість українських мас ще тільки починала поширюватись. Іван Франко та Михайло Драгоманів, як і багато інших письменників та науковців, були діяльними членами товариства. Видання НТШ, зокрема його „Записки", створили цілу добу в розвитку української науки та культури взагалі.

Після другої світової війни, щоб уникнути цілковитого розгрому, який несли московські комуністи, Наукове Товариство ім. Шевченка переїхало в Західню Европу. Відновивши свою працю в нових умовах, українські науковці створили чотири автономні відділи НТШ у різних країнах українського поселення: европейський, американський, канадський та австралійський.

Серед багатьох видань НТШ на еміґрації виразно виділяється капітальна „Енциклопедія українознавства" — три загальних томи і шість словникових. Товариство приготувало також силами своїх членів два великі томи енциклопедії англійською мовою, що їх видав Торонтонський університет за фінансовою допомогою Українського Народного Союзу.

Осередок НТШ на Західню Канаду, складову частину Канадського НТШ, зорганізовано 1955 р. Тепер маємо коло 40 членів, більшість яких займається науковою працею і друкує свої дослідження в різних наукових збірниках чи українських журналах і часописах. Минулої весни ми успішно провели три ювілейні сесії — в Едмонтоні, Ванкувері й Калгарі. На осінь запляновано подібні сесії в Саскатуні, Ріджайні та Вінніпезі.

Наш осередок відзначає 100-річчя НТШ ювілейним виданням під назвою **Західньоканадський збірник НТШ,** що вміщує коло 10 наукових статтей про український вклад у розбудову Західньої Канади та хроніку праці осередку від часу його створення. Дехто називає наш осередок найдіяльнішим — за кількістю влаштованих сесій і прочитаних доповідей. Дуже часто на наших сесіях бувало по 70 і більше присутніх.

Сподіваємося, що українські поселенці Західньої Канади, про велику працю яких ми приготували наукові статті, допоможуть осередкові випустити у світ ювілейний збірник. Імена всіх жертводавців, меценатів української науки, будуть зазначені наприкінці книги. У справах пожертв треба звертатися до п. І. Хоми, секретаря осередку, тел.: 475-7686.

Д-р Яр Славутич, голова
Осередку НТШ на Західню Канаду

Вісті з Едмонтону

„Український день" у Веґревил

Вже з давна едмонтонський відділ Комітету Українців Канади організував кожного року „Український День", який відбувався у парку Елк Айленд.

Цього року ми знова підготовляємо таку імпрезу, але у трохи іншому вигляді.

Цьогорічний „Український день" відбудеться в неділю, 26 серпня у місточку Веґревил. Його організуємо у співпраці із веґревильським відділом КУК.

У програмі дня:

Служби Божі із участю едмонтонських хорів (рано);

Виставки народнього мистецтва (зараз пополудні);

Великий концерт (3-та год. пополудні).

У концерті візьмуть участь хори та танцювальні групи з Едмонтону, Веґревил та інших місцевостей. Головним промовцем буде д-р Павло Євчук, посол до федерального парляменту та референт справ багатокультурности у консервативній партії.

Найсердечніше запрошують на цю імпрезу до як найчисленнішої участи всіх українців північної Алберти.

Відділи КУК в Едмонтоні та Веґревил

24 листопада — ювілейний бенкет НТШ

З нагоди 100-річчя нашої найстаршої української наукової установи Осередок НТШ на Західню Канаду запланував на 24 листопада 1973 р. **ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ** — у залі при катедрі св. Івана (106 вул. і 110 Авеню). Початок о 6 год. вечора. Подробиці будуть подані незабаром.

Для успішного переведення святкування створено ювілейний комітет, до якого ввійшли такі особи: інж. В. Кунда (голова) і д-р Б. Рудик (секретар), члени — мгр. Р. Осташевський, адв. П. Саварин і д-р Я. Славутич, голова Осередку НТШ на Західню Канаду.

При цій нагоді ювілейний комітет звертався до всіх організацій Едмонтону та українських поселенців Алберти взяти масову участь у бенкеті, щоб гідно відзначити 100-річчя НТШ. Сподіваємося, що до цього часу буде готовий до набуття „Західньоканадський збірник НТШ" — із багатою та різноманітною місцевою українською тематикою.

Ювілейний комітет

МЕЦЕНАТИ „ЗАХІДНЬОКАНАДСЬКОГО ЗБІРНИКА НТШ"

(Пожертви отримано до 15 серпня 1973 р.)

Шкільна Рада при відділі КУК в Едмонтоні, голова п. В. Савчук — 150.00 дол., Н. Висоцький, Ванкувер — 100.00 дол., мгр. М. Хом'як — 50 дол. К. Продан, Калгарі — 50.00 дол., І. Тимчишин, Едмонтон — 25.00 дол., д-р О. Малицький, Калгарі — 24.00 дол., П. Грекул, Ванкувер — 20.00 дол.

Хто наступний? Другий список умістимо незабаром! Пожертви слати на адресу:

Mr. John Choma,
13103 - 102 St., Edmonton

Наука української мови

Мужеський клюб при катедрі св. Йосафата в Едмонтоні організує вже п'ятий рік з черги навчання української мови. Записи відбудуться в неділю, 26 серпня після кожної Служби Божої в церковній авдиторії і в середу та четвер 5 і 6-го вересня від 7.30 до 9.00 вечір також в авдиторії під катедрою 10825 - 97 вул.

Українська школа починається в суботу, 8-го вересня в год. 9.00 рано до 12 в полудне в школі Сакред Гарт 9624 - 108 А Авеню.

Школа доступна молоді кожного віку. Вчителями є молоді українці, що говорять українською і англійською мовами зі ступнем Б.А.

Організуються кляси від 1-шої до семої.

За ближчими інформаціями телефонуйте .на число 422-3181.

п-і Е. Черняк

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Непідписаний читач „Українських Вістей", прочитавши нашу новинку про те, як живе секретар центрального комітету совєтської комуністичної партії Л. Брежнєв, пише: „Чомусь я не можу того зрозуміти, як можна, яка ціль і кому корисна така щиро-сердечна похвала редакторів „Українських Вістей" для „ката України" . . . В тому тоні вдержаний цілий лист нашого читача.

Не знаємо, чи ще хто зрозумів нашу новинку так, як непідписаний читач.

Пишучи цю новинку, ми хотіли лише показати, що вожд пролетарської комуністичної партії живе не гірше, як голова якоїнебудь-капіталістичної держави, хоч комуністична партія проповідує рівність усіх громадян.

Поминаючи те, що комуністична верхівка та члени комуністичної партії мають окремі крамниці, де, за дешеву ціну, можуть купити всі товари, про які навіть не сниться звичайному совєтському громадянинові, вони мають окремі віллі та люксусові автомобілі. В тому самому часі звичайний совєтський громадянин мусить стояти довгі години в черзі, щоб могти купити одну чи другу річ. Для комуністичної верхівки та комуністичних провідників є все. Для совєтського звичайного громадянина ледви є найконечніші речі.

Але то все речі назагал відомі й тому ми вже не писали пояснення до новинки, як живе Брежнєв, бо ці пояснення кожний розсудний читач собі зробить сам. Така була ціль нашої новинки.

Редакція „УВ"

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД ЛУКЖ В МИРНАМ

(І.П.) Користаючи з літнього сезону, Єпархіяльна управа ЛУКЖ запляновала відвідини і з'їзди відділів в провінції Алберті.

Перший окружний з'їзд ЛУКЖ відбувся цього літа в неділю, 5 серпня в Мирнам. Не зважаючи на зливні дощі, що падали в цілій Алберті, на з'їзд прибули делегатки з 5-ти запрошених дооколичних відділів, а то: Дервент, Верміліон, Файделіті, Моркемб і Мирнам. Прибув теж о. протопресв. І. Черкавський з Дервент і місцевий парох о. Б. Лисак, який перервав відпустку, щоби бути на з'їзді. З Єпархіяльної управи були: голова Л. Слобода, М. Пастушенко, І. Павликовська і Н. Яніцька.

Темою з'їзду було:

1. Праця і завдання Єпархіяльної управи ЛУКЖ — доповідала Л. Слобода;
2. цілі ЛУКЖ й завдання членки;
3. фінансові справи й журнал „Наша Дорога";
4. про музей ЛУКЖ і переведені курси звітувала І. Павликовська.

Ці доповіді і звіти дали основу до дискусії, яка торкалася головно таких справ.

1. основні завдання членства ЛУКЖ;
2. справа поширення членства і освідомлення членкинь про їхні завдання;
3. культурна праця по відділах;
4. журнал „Наша Дорога" — передплата й дописи;
5. потреба поглибити зв'язок Єпархіяльної управи з відділами та
6. справа курсів по відділах.

Дискусія була жива й ділова. Голос в дискусії забирали делегатки відділів. Також дуже цінні зауваги подали о. протопресв. І. Черкавський і о. Б. Лисак. З'їздом проводила голова Єпархіяльної управи Л. Слобода, яка також привітала З'їзд від Єпархіяльної управи.

Звіти відділів.

Відділ ЛУКЖ в Мирнам — звітувала голова А. Мельник. Відділ має 48 членів. Збори відбуваються що місяця. На них крім біжучих справ, читають обіжники Єпархіяльної управи. Члени допомагають організації молоді „Діти Марії". Вислано 4-ох хлопців на науку танців до Ріджайни, щоби вони могли провадити курси в Мирнам. Дано дві стипендії для учнів місцевої школи за осяги в українській мові, а також даток на такуж стипендію ЛУКЖ на університеті. Місцевий парох о. Б. Лисак провадив курси української мови для дорослих, з яких користали членки ЛУКЖ.

Відділ допоміг матеріяльно: у відновленні церкви, відновленню резиденції й відмальованню місцевої парафіяльної залі. Члени відвідують хворих по шпиталях та уладжують святочні імпрези як свячене чи просфора, а також уладжують похоронні обіди і весільні гостини. Духовним асистентом є Б. Лисак.

Відділ ЛУКЖ у Верміліон —звітувала Е. Стойко. Відділ має 22 членки. Вони займаються справами парафії й допомагають їй. Відділ бере також активну участь в житті своєї громади і співпрацює з нею. За свою працю в громадських організаціях ЛУКЖ здобув собі признання співгромадян. Члени брали участь у Ворльд Прейер Дей, Дні спільної молитви. У своїй парафії члени:

1. приготовляють дітей до Першого Св. Причастя;
2. дбають і допомагають провадити вівтарну дружину;
3. дбають про порядок у церкві й закупили усі потрібні речі до церкви;
4. відвідують хворих в шпиталях і по домах;
5. ходять колядувати на церкву та
6. влаштовували бенкети, перекуски й похоронні обіди для членів парафії і на замовлення. Брали участь у золотому ювілею о. пароха І. Черкавського. Дали привіт до програми з нагоди приїзду Блаженнішого Йосифа до Едмонтону. Дуже точно виконують усі зарядження Єпархіяльної управу. Духовним асистентом є о. протопресвітер І. Черкавський.

Верміліон то місто, яке росте. Українських родин небагато. Відділ ЛУКЖ хоч не великий, але дуже діяльний, зарадний і дуже для нас важний, бо місто розвивається.

Відділ ЛУКЖ Файделеті — звітувала Ліна Стельмачук. Відділ має 12 членів. Дбає і допомагає, щоби кожного року була в парафії катехизація і Рідна школа. Вислали хлопців на курс танків, щоби потім вчили дітей в парафії. Уладжують різні підприємства для придбання фондів для парафії.

Відділ ЛУКЖ Моркемб — звітувала А. Сацьків. Відділ має 10 членів. Мають свої сходини кілька разів до року. Помагають парафії для здобуття фондів, влаштовують різні підприємства. Дали даток на стипендію ЛУКЖ на університеті. Відділ нечисельний, але живий і співпраця між членами дуже добра.

Відділ ЛУКЖ Дервент — звітувала секретарка О. Кобильник. Відділ має 20 членів. Сходини відбуваються що місяця, на яких, крім біжучих справ, відчитувано обіжники Єпархіяльної управи. Члени пошили народні одяги для молоді, яка виступає на концертах. Пригстовили концерт на Свято Матері. Відділ дав 2 стипендії за найкращі осяги в українській мові в місцевій школі і даток на стипендію ЛУКЖ на університеті. Члени дбають про порядок в церкві і в резиденції та засадили наоколо церкви квітник. Закупили потрібні речі для церкви і для резиденції. Для здобуття фондів уладжували різні доходові підприємства. В парафії відбувалася цього року дво-тижнева катехизація, яку перевели Сестри Служебниці.

На закінчення з'їзду І. Павликовська розказала присутним про ті установи, які побудував в Римі Блаженніший Йосиф за останніх 10 років, після повороту із заслання.

По закінчені окружного з'їзду, Єпархіяльна управа відвідала дім для пенсіонерів в Мирнам, в якому перебуває 40 осіб з Мирнам і околиці майже самі українці і члени ЛУКЖ. Модерний новий будинок дуже гарно положений з великим яринним городом, дає дійсно спокійну атмосферу для побуту старших мешканців. Сильніші мешканці допомагають в яринному городі. Делегатки оглянули також церкву й резиденцію о. пароха Б. Лисака. Церква положена на величезній площі, окружена ліском і деревами, робить прегарне враження. Лежить вона при головній дорозі і її видно здалека.

Церква відновлена назовні, резиденція вдержана дуже чисто і в дбайливому порядку. Трава наоколо церкви скошена, а площа вдержана дуже чисто.

Усе те дає свідоцтво про культурність і дбайливість пароха й парафіян Мирнам.

Околиця Мирнам, Дервент, Файделеті і Моркемб то одно з найдавніших поселень українців в Алберті. Наші фармери мають прегарні фарми зі збіжжям і мішаною господаркою. То був колись один з дуже рухливих осередків нашого культурно-громадського життя.

В останніх літах українське населення в тих околицях меншає, бо молодь переходить до міста на працю, старші на відпочинок, а фармерські родини зменшилися й заняті великою господаркою.

Однак цей окружний з'їзд виявив, що українське католицьке жіноцтво організоване у відділах ЛУКЖ, має добрий провід і рухливих активних членок і постійно працює для добра Української Католицької Церкви і веде перед у громадській праці своєї громади.

УКРАЇНА МОЇМИ ОЧИМА

Анна-Галя ГОРБАЧ

ПІД КРИЛАМИ ІНТУРИСТА

Усі готелі, в яких зупиняються закордонні туристи, підлягають державному підприємству „Інтурист", що має монополь на бізнесові контакти з закордонними бюрами подорожей. Індивідуальну подорож до СССР треба заздалегідь устійнити, замовити кімнати, квитки для поїздів чи літаків і заплатити західньою валютою. За додатковий нічліг на місці треба також платити закордонною валютою.

Молоді жінки і мужчини, працівники, що опікуються різними групами, мають переважно закінчену високу освіту з ділянки однієї з західніх мов та літератур. Мені пощастило познайомитися з кількома дуже цікавими молодими людьми, що живо дискутували зі мною про західню літературу, авторів, яких твори не можна тут дістати навіть у перекладах (Камю чи Еліот). Очевидно, що в Інтуристі є працівники, яким доручено обсервувати коло зацікавлень туриста (особливо індивідуального, що не зв'язаний з якоюсь програмою, як це буває при групах), і вони іноді звертають вам увагу, що ви „надуживаєте гостинність радянської країни".

Про готелі Інтуриста ходять всякі чутки, що там підслухові апарати в телефонах, що в стінах збудовані телевізійні „очка" (знайомі, що часто їздять до Львова чи Києва, називають пошепки числа цих кімнат). В готелі, особливо у Львові, вас можуть під час тривалого перебування кілька разів просити перенестися з кімнати в кімнату, при чому можете якраз попасти в ту кімнату, про яку ви чули ті інформації.

Один мій знайомий, коли ми зайшли в мою кімнату в Києві, насамперед накрив подушкою телефонічний апарат. Якщо ви маєте звичку вертатися пізно вночі до готелю (це дозволено, щонайбільше ключниця бурчатиме, що не може спокійно переспати на канапі), то може трапитися, що біля 4-ої ранком задеренчить телефон і невинний голос спитає, чи це кімната така то, при чому назвуть сусідне число. Звичайний трюк, щоб перевірити, чи ви ночуєте в готелі.

Коли ви скрізь говорите по-українськи, то в Києві може вам трапитися, що молода працівниця „Інтуриста", яка полагоджує ваші справи, заявить, що вона, на жаль, росіянка, що тарається вчитися по-українськи, бо це така чудова мова і т.д. За рік, однак, виявиться, що вона прекрасно говорить по-українськи. Що це? — питаєте себе. Чого людина прикидається? Чи, може, пробувала перший раз спровокувати вас на розмову патріотичного змісту?

Як жиди оминають приписи закону

Ізраїльські жиди знову заховують приписи біблійного закону про семи-річний період, в якому вся земля має лежати облогом.

Але жидівські фармери стараються „обійти" закон і забезпечити населення харчами і городиною.

„Шість років будеш сіяти землю і збирати з неї плоди" —сказав Господь до Мойсея, коли давав йому десять заповідей", а сьомого року хай вона відпочиває і лежить спокійно".

З цього часу побожні жиди завжди заховували цей припис сьомого року — „Шнат Шміта". В той рік не можна орати, сіяти-садити ні збирати збіжжя чи городини. Той рік рахувався по місячному жидівському численні й припадав, звичайно, в вересні.

Той старовинний закон є тягарем для господарства держави, яка залежна в великій мірі на вивозі цитрусових овочів, квітів та зимового збіжжя.

Як в давнину, так і тепер рабіни вміють знайти вихід із дещо скрутного положення зі ситуації. Біблія нічого не каже про землю, що належить до не-жидів. Так то кожного семого року вся земля, що належить до уряду, до кіббуців і до малоземельних жидівських власників, продає рабінат сповидно не-жидові, найчастіше арабови-християнинові.

Ніхто ніколи не знає імені того сповидного купця. Він підписує контракт „купна" і стає теоретично власником одного мільйона акрів управної ріллі в тому сьомому році, коли не вільно засіяти землі.

Йому не платять аж доки сьомий рік не скінчиться. Тоді арабський „купець" є обов'язаний відпродати назад землю жидівським власникам. Щойно тоді він дістає малу заплату за те, що співпрацював з тими жидівськими хитрощами, щоб обійти припис закону.

Навіть жидівські критики називають такий викрут глумом із закону. Але для релігійних жидів то життєва конечність, бо то вможливлює їм управляти поле й незломити біблійного закону.

Більше правовірні жиди цього не роблять. Вони таки направду лишають землю облогом, а самі живуть зі заощаджень шести років.

Один релігійний кіббуц в центральній частині Ізраїля Гафетц Гаім застосував модерну технологію і вирощує городину в воді, щоб обминути припис біблії. За ним ідуть теж і деякі фармері.

Релігійні жиди радше купують в такий рік харчові продукти в арабів ніж у жидівських продавців, щоб часом, не купити чогось, що того сьомого року росло на землі, що належить до жида.

А буває й таке, що з покупцями йдуть на базар рабіни й провірюють, чи продукти, виставлені на продаж, не появилися на базарі з піль, належних жидам.

Без уваги на приписи Біблії, багато агрономів твердить, що то дуже корисне, дати землі „відпочати" бо після відпочинку земля краще родить".

Єрусалимський рабін Друк — каже, що „сьогодні більшість жидів Ізраїля, зокрема ті, що не дуже заховують закон, навіть не знають, що вони живуть в семи-річному періоді, бо так успішними є оті рабінські хитрощі із сповидчим продажем землі арабам, що нікому й на думку не прийде, що Мойсеїв закон забороняє управляти землю в кожному сьомому році.

Виставка Якова Гніздовського в Едмонтоні

(Ю.К.) Як відомо, об'їзна виставка дереворізів славного українського мистця з Ню Йорку Якова Гніздовського їде від міста до міста Західної Канади. Від 1-го до 28-го лютого 1974 року її виставлятиме Університетська Мистецька Галерія і Музей в Едмонтоні, потім переїде до публічної бібліотеки в Саскатуні, а звідти буде перевезена до Сторічного Музею в Кітімат, Бр. К. Немає сумніву, що вістка про виствку Гніздовського в Едмонтоні принесе радість прихильникам його таланту в Едмонтоні, зокрема українцям.

Де є корона Галицького князя Данила

Як відомо, в 1253-ому році Галицький князь Данило дістав від Папи Інокентія IV корону, якою коронувався в місті Дорогочині над Богом, на Підляшші. В 1767 року корону Данила перероблено на митру для перемиського українського католицького єпископа. Митра ця була в посіданні перемиських владик до минулої світової війни. Здається, мало кому відомо, що відтак з нею сталося. Деяке вияснення дає лист, що його опублікував київський журнал „Наука і суспільство" в статті: „Доля корони Данила Галицького".

В статті подана історія Данилової корони, а відтак надрукований лист якогось Олександра Ясеницького, „старшого чоловіка, колишнього юриста, українця-католика, який проживав у селі Димовці, Миколаївського району на Львівщині. Ясеницький вислав листа до міністерства культури УРСР, а міністерство вислало листта до Львівського історичного музею для перевірки викладених фактів. У своєму листі Олександер Миронович Ясеницький пише м.ін. таке:

„Йде мені про долю такої цінної, а забутої національної і державної реліквії, корони Данила Галицького.

З історії мені відомо, що ця корона зберігалася до 1942 року в перемишльській єпископській церкві, мабуть, перемишльські єпископи мали колись право: або коронувати усіх наслідників короля Данила, або просто зберігали цю реліквію у своїй церкві.

Відомо, що Перемишль знаходився до 22 червня 1941 року в границі Радянської України, а з того часу до липня 1944 року був під гітлерівською окупацією. В 1942 році останній греко-католицький єпископ Йосафат Коциловський, боячись, що гітлерівці можуть пограбувати цю історичну реліквію, вирішив зберегти її в той спосіб, що передав її на схоронення до Ватикану, у Ватиканський музей. Практично перевезли цю корону до Риму італійські священики, що перебували в той час при італійській армії, яка воювала спільно з гітлерівцями проти Радянського Союзу. Італійці мали один зі своїх штабів у Перемишлі, отже мали змогу своїми військовими поїздами, які не контролювалися гітлерівцями, проїздити до Італії.

Цю корону передав єпископ Коциловський до Ватикану на зберігання і в листі до Ватикану зробив такі два застереження, що після закінчення війни ця корона має бути повернена або греко-католицькій церкві в Перемишлі, або, в її відсутності урядови української держави.

Про це розказував мені сам єпископ Коциловський. Єпископ був хресним батьком моєї старшої сестри, як викладач духовної семінарії в Івано Франківську, бував у нас, у мого діда, я відвідував його часто в Перемишлі, коли їздив із моїм батьком і старшим братом на Лемківщину в рідні батькові сторони.

Отже у відношенні до мене єпископ міг бути щирим, тим більше, що я, якo юрист (я був колись адвокатським кандидатом), цікавився правовим оформленням його справ.

Правдивість цих даних можна перевірити в справах єпископа Коциловського. . .

Вважаю за свій боов'язок про те написати й тому, що люди які повинні були знати правду про цю справу, мабуть, за моїм винятком і за винятком ще живого канцлера перемишльської капітули Грицеляка — уже не живі".

Автор статті Микола Вірний із Львівського музею пише, що він відвідав Ясеницького із працівниками тогож Музею Величком, Терським та родичем Ясеницького Багрієм в селі Димівці. Ясеницький підтвердив своє повідомлення.

Вірний закінчує свого листа заявою, що „корона Данила Галицького — державна власність України і безперечно повинна бути повернена до Києва або до Львова".

Передрукуємо цього листа з київського журналу, бо думаємо, що він цікавий для всіх українців. Не знаємо, чи відомості про корону Данила, подані в листі, правдиві, — чи ні. Якщо вони правдиві, то певно що совєтський уряд вже старався відібрати цю корону з Ватиканського музею. Цікаво, як поставився би до такого евентуального домагання Ватикан, зокрема в теперішніх часах, де Ватикан старається вдержувати дуже приязні відносини з СССР. На нашу думку, митра перемишльського єпископа повинна зберігатися в Ватиканському музею доки в Україні не буде відновлена Українська Католицька Церква.

---o---

► **Наслідком посухи** рівень води в Ґенезаретському озері обнизився цього року на сім стіп, тобто до найнижчого рівня в історії.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

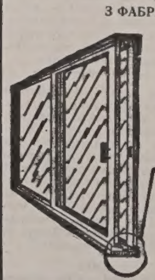

Похиле підвіконня включує:

— вінилеву щілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

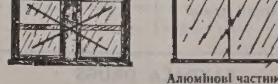

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

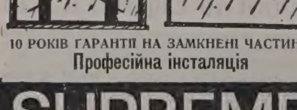

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

Помер Преосв. Ґаррінґтон

В середу, 1-го серпня помер на серцеву атаку на 72-му році життя бл. п. Михайло А. Гаррінгтон, римо-кат. єпископ Єпархії Кемлупс, Бр. К.

Покійний єпископ, перед своїм призначенням на єпископа був парохом римо-кат. церкви св. Василія у Летбридж, Алберта.

В похороні покійного Владики взяли участь 18 Владик, а між ними наш Преосв. Владика Ніл, та Преосв. Андрій (Роборецький) а зі священиків парох Кемлупс о. Марко Стек.

Покійного похоронено в понеділок, 6-го серпня. Покійний Владика Гаррінгтон ставився з великою пошаною до українських католицьких священиків, а тим, що бували в парафії Кемлупс часто приходив з поміччю.

Вічна йому пам'ять

---o---

112 років до приїзду Федорова до Львова

ТУТ УЖЕ ІСНУВАЛА ДРУКАРНЯ

В „післямові до львівського „Апостола" пише Іван Федорів: „Всеслшумися в преименитом граде Лвове, яко по стопам ходяще топтаним некоего богоізбранна мужа начах глаголати в себе молитву сію".

Львівський друкар, якого досі вважали першим в Україні ясно натякає на те, що він наслідував розпочату кимось, кого він дуже шанував, справу.

Є підстави вважати, що в 1572 р., коли Федорів приїхав до Львова, тут уже існувала друкарня й були друкарі.

Одним з них міг бути Семен Сідляр, який позичив Федорову 700 злотих на обладнання його друкарні. Відомо, що він був освіченою людиною, високо цінував друкарство й майстерність Федорова.

Крім Сідляра, добре відомий з документальних матеріялів Лаврентій Філіпович, у навчання до якого Федоров віддав свого помічника Гриня Івановича. Філіпович мав навчити його малярства, але за два роки, протягом яких Гриць перебував у Філіповича, він опанував весь досить складний на той час комплекс друкарської справи. Не виключено, що Філіпович мав відношення до тієї друкарні, яка існувала у Львові до Федорова.

Та особливо вартий уваги надгробний напис на могилі Івана Федорова, де є слова: Іван Федорович (так називає себе першодрукар у Львові) друкар-москвитин, который своїм тщанієм друкованіє ЗАНЕДБАЛОЄ обновил . . . Друкар книг перед тим невиданих".

Деякі дослідники вважають, що йдеться про те, ніби в роботі самого Федорова була перерва, після якої він знову почав активну видавничу діяльність. Тим часом факти говорять, що з перших же днів після прибуття до Львова і до самої смерті великий ентузіяст не припиняв друкарської роботи і встиг за одинадцять років створити не менше шести, а за іншими даними — восьми друкарень. Безперечно, „друкар книг перед тим невиданих", тобто блискучих на той час витворів друкарського мистецтва, обновив „друкованіє", занедбане до його переїзду у Львів.

Коли ж розпочалося друкарство в Україні?

Документи, знайдені в різних архівосховищах України, дають змогу досить певно відповісти на це питання. Ось: заява монахів Львівського монастиря св. Онуфрія до фінансової колегії, датована 23 липня 1791 р. Монахи просять повернути монастиреві землі, рухоме й нерухоме майно, які перебувають у власності Ставропігійського братства, а раніш належали їм, Василіянам.

Тут же згадується і ДРУКАРНЯ, що належала монастиреві з 1460 року, тобто більш як за століття до того, як Федорів заснував свою львівську друкарню.

Саме в цьому, 1460 р., зазначується в документі, „львівський громадянин Степан Дропан для матеріяльної підтримки священиків подарував монастиреві свою власну друкарню, що польський король Казимир IV підтвердив привілеєм у 1469 р. А про те, що ця друкарня була в монастирі св. Онуфрія, свідчать книги Іоанна Златоустого, передруковані в 1614 р. українським письмом. З часом Ставропігійське братство з приводу згаданої друкарні звернулося до міської церкви і клопотало, аби королівськими правами присуд монастиря скріпити і апробувати для себе . . ."

Скривджений монастир просить колегію, зокрема, повернути друкарню або ж сплатити сорок тисяч флоренів як відшкодування за її прибутки.

Згадки про існування друкарні при Онуфріївському монастирі є і в інших документах.

Отже, факт безперечний: 112 років до приїзду Федорова до Львова тут уже існувала друкарня й були спеціялісти друкарської справи. Чи можна вважати Степана Дропана першим відомим нам друкарем? Прямих даних покищо на те немає: документи стверджують лише, що він був власником підприємства. В усякому разі, друкарня існувала й до 1460 р., коли Дропан передав її монастиреві ОО. Василіян.

Коли згадуємо про початки друкованого слова в Україні,варт пригадати, що 7-го лютого 1483 р. в одній з римських друкарень вийшла латинською мовою (а латинська мова у ті часи в західній Европі була міжнародною мовою науки й освіти) — невелика книжка доктора медицини і фільософії, колишнього ректора Больонського університету Юрія Котермака з Дрогобича. У цій праці, яку мала на зву „Юдіціюм проностікон", автор висвітлює деякі актуальні на той час питання медицини, астрономії, ґеографії; зокрема він вказує на ґеографічну довготу Москви, Львова, Дрогобича, Вільна та інших міст Европи.

Це найраніший з відомих нам друкованих творів українських авторів.

У східних та південних слов'ян одночасно з розвитком друкарства в Европі розвивалася письменність на старослов'янській мовній основі — уже в IX ст. була винайдена кирилиця. Згодом, коли почалося книгодрукування, у Кракові вийшли перші п'ять книг старослов'янською мовою. Аналіза цих текстів, виданих у 1491 р., свідчить, що оригінали творів, а можливо й замовці книг та деякі працівники друкарень походили з західньо-українських земель.

Ото ж існування друкарні при Свято-Онуфріївському монастирі в 1460 р. не тільки не суперечить іншим історичним факатм, а навпаки, доповнює їх ще однією льогічною ланкою.

* * *

Великої шкоди в дослідах над культурою українського народу, а зокрема його західної вітки, завдали реформи австрійського цісаря Йосифа II.

Як знаємо не лиш в Україні, але так само в цілому світі монастирі були осередками освіти, організували бібліотеки, старалися заховати для майбутніх поколінь дорогоцінні речі культурних надбань народу. Тому кожний, що нищив монастирі посередньо ставав гробокопателем культури народу. Як що це не було б дійсне сьогодні, то ніхто не заперечить, що так було в минулому. І саме тут варт згадати про „реформи" цісаря Йосифа II.

Історики називають його великим реформатором. Що ж він зреформував? Він запровадив багато новин, починаючи від будівництва громадських туалетів і кінчаючи правилом тримати небіжчика протягом трьох днів у домі на цвинтарі з рукою, прив'язаною до дзвона, — на випадок, коли той виявиться не померлим, а лиш хворим на летарг. Між іншими він дав навіть припис, кілько свічок можна світити біля померлого.

Цісар дуже не любив ченців і поліквідував кілька сотень галицьких монастирів. А це, як сказано, були неабиякі культурні осередки, де протягом століть нагромаджувалися цінні архіви.

З ліквідацією монастирів втрачено багато безцінних історичних документів, що їх містили монастирські архіви. Вправді не всі архівні документи, нищено, але розпорошені по приватних особах, чи й існуючих ще монастирях, вони з часом втрачали в нових господарів свою дійсну цінність.

І тому тепер треба довго чекати й шукати заки попаде в руки щось, що насвітлило б неодну справу.

НА ДОРОГУ ДО ВІЧНОСТІ БЛ. П. ВАСИЛЕВІ ЗАЛУЦЬКОМУ

Іван КЕЙВАН

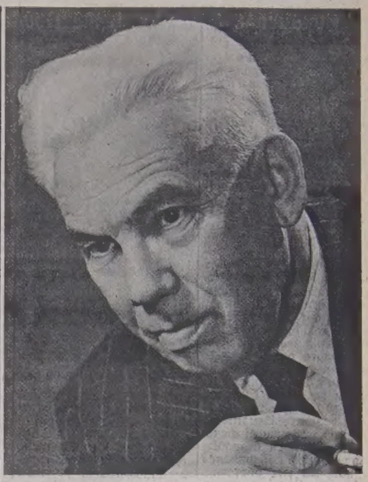

мистець-маляр бл. п. Василь Залуцький

В неділю, 15 липня, засмотрений св. Напуттям, переставився на той світ визначний парафіянин церкви св. Юрія Побідоносця мистець маляр бл. п. Василь Залуцький. Уроженець українського Покуття був сином Дмитра і Варвари з Восвідків Оробець. Кілька важких і довгих хворіб перервали нитку життя мистця Василя Залуцького. Залишив він вірну дружину Марію, двох синів: Витовта в Києві та Леопольда в Едмонтоні, двох братів — Степана в Канаді й Миколу в Залучу та троє внучат. Залишив теж столітню тещу. І хоча покійний прожив „свою часточку", — закінчивши 78 рік життя й половину 79-го, його життєвий шлях був увесь час уторований колючим терням та гострим кремінням.

Василь Залуцький народився 30 січня 1895 р. в Залучу над Черемошем, Снятинського повіту. в сім'ї вбогого селянина. Закінчив Реальну школу в Снятині і його шкільними товаришами були славний мистець Василь Касіян і. старший кількома клясами, Микола Анастазієвський. Теж Василь Костинюк з Карлова (пізніше інженер), що мав хист до мистецтва.

З вибухом 1-ої світової війни в 1914 р. Залуцький вступив у ряди УСС, щоб зі зброєю в руках, вибороти Україні волю. Брав участь в боях на Маківці, що вкрила стрілецтво невмірущою славою, на Лисові, під Потуторами й Конюхами. Від 1916 р. працював у „Пресовій Кватирі" УСС і разом з такими письменниками та мистцями як: Р. Купчинський, Л. Лепкий, М. Гайворонський, О. Курилас, І. Іванець, О. Сорохтей, О. Назарук, Л. Ґец, Заклинський, Мойсейович, Баландюк та інші, був співтворцем невмірущої стрілецької леґенди.

Літом 1918 р. виїхав з УСС в Наддніпрянщину й пройшов своїми ногами майже всю широку Україну. Після трагічних визвольних змагань, залишився там напостійно. Проживав якийсь час в Білій Церкві, а згодом студіював у „Поліграфічному інституті" в Києві й там же одружився з п. Марією Горенко та мав з нею двох синів.

Працював як ілюстратор у видавництвах „Радянський селянин", „Селянка України" й інших, в Києві, Харкові, остаточно знову в Києві, де проживав з родиною постійно. Працював теж короткий час у Москві.

В добі жахливої „Єжовщини" над ним вже висів „меч Дамокля" і тільки чудом оминув заслання або й смерти.

В часі війни Німеччини з СССР був мобілізований, попав у німецький полон і теж чудом врятувався з табору полонених у Холмі.

Тяжко доводилось жити з родиною в Києві за німецької окупації, коли про якусь мистецьку творчість не могло бути й мови, а тільки треба було боротися за голе життя. А коли совєтські полчища загрожували Києву восені 1943 р., В. Залуцький з родиною подався на Західні Українські Землі й осів у рідному Залучу, працюючи на хліб як громадський писар. Як совєтські війська зайняли вдруге Галичину, мистець подався з родиною на скитальщину, побував якийсь час у Відні, а після капітуляції Німеччини опинився в таборі скитальців у Авсбурґу.

Автор цих рядків хоч близький краянин Залуцького, бо його село Карлів (тепер Прутовка) віддалене всього два кілометри, коли йти через гору, не знав особисто Василя Залуцького, бо коли почалася світова війна, він мав всього кілька років. Чув від людей опісля, що був у Залучу Василь Оробець, що мав великий талант до малярства. Бо його первісне прізвище було Оробець. Але коли москалі шукали за „петлюровцями" та „англічанами" (тобто — галичанами) — вояками українських армій, парох Залуча о. Євстахій Гордійчук виставив Оробцеві метрику на прізвище Василь Залуцький, що врятувало покійного від нещастя. Під цим же прізвищем покійний жив до смерти.

Проживаючи в Авсбурґу, Залуцький розгорнув свою мистецьку працю: оформив низьку видань („Син України" Федіва і Золотопольця, „Юність Василя Шеремети" У. Самчука, „Тисяча й одна ніч" та інші), виконав ряд сценічних декорацій, портретів та всяких марок. Тоді вперше почав малювати олійними фарбами, бо до того часу тільки рисував або малював акварелею.

До Канади приїхав літом 1949 р. й осів напостійно в Едмонтоні. За цей відтинок часу Василь Залуцький виконав низку сценічних декорацій для постановок: „Різдво Христа", „Зоря над Почаєвом", „Ой, не ходи Грицю" для Народного Дому в Едмонтоні, для інсценізації „Мойсей" і „Лісова Після" та „Орґія" Л. Українки для сцени Філії УНО і ряд інших, що впевнили публіку про Залуцького, як доброго декоратора.

Особливо виявився В. Залуцький як церковно-релігійний мистець, виконавши низку помісних ікон для церков у Алберті й Саскачевані, що в них притаманний солідний рисунок і яскравий, згармонізований колорит. Вирізьбив у дереві теж кілька іконостасів і намалював для них ікони. На особливу увагу заслуговують проєкт іконостасу та виконані ікони для того ж іконостасу церкви св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні, зокрема тла до ікон, що виконані з подивугідною прецизністю й терпеливістю, в дусі народної орнаментики.

В передостанньому іконостасі, в 1954 р. допомагав Залуцькому відомий мистець проф. Юліян Крайківський і якийсь час автор цих рядків, що тоді заробив — 13 центів на годину. Тоді в одній гуморесці (до речі-сарказмові) він писав: „Від коли біле населення сколонізовало Канаду, мабуть ще ніхто так паршиво не заробив".

В останніх роках свого життя, В. Залуцький виконував тільки святочні листівки з гуцульськими й покутськими мотивами. Знаючи добре етнографію й побут Гуцульщини й Покуття, він зумів подивугідно відмітити найдрібніші деталі різдвяних і великодніх звичаїв та одягу. Одначе коли б його дружина не працювала довший час, Залуцький не міг би заробити навіть на нуждене животіння. Бо він був чистої крови ідеаліст і не вмів належно встановити ціну на свою працю. Здавався тільки на людське „сумління", а такого сумління, як знаємо, часто дасть — Біг!

Годі нам говорити про якийсь стиль, напрямок чи навіть малярську манеру Залуцького бо він їх і не шукав. Був щирим рисувальником натуралістичного характеру і розглядав даний предмет чи явище з чисто-ілюзіоністичного аспекту. Тому його праці нагадували твори другого етапу „передвижництва" XIX ст. Малював, думаючи про рисунок фарбами.

Міг одначе ширше виявитися, коли б мав більше сприятливі обставини. Залуцькому слід було вродитися в добі раннього Ренесансу (Чіммабує, Джотто, Дуччіо чи Фра Анджеліко), або в добі наших старих іконописців-схимників Києво-Печерської Лаври, що малювали свої ікони ради жмені бобу чи мисочки пісного борщу й служили тільки Господу.

Мистець Василь Залуцький був обдарований високими духовними вальорами. Завжди був щирий, одвертий, безпосередній й послідовний та самовідречений український патріот. Він непохитно вірив у світле прийдешнє нашої нації і тому не від речі буде закінчити ці скромні рядки словами Бориса Грінченка:

Умер він безщасний,
та повний надії
На іншії, кращі
години ясні.

ПОДЯКА

Дня 15 липня ц.р. з волі Всевишнього відійшов у вічність наш найдорожчий муж, батько, дідусь і зять Василь Залуцький. Цією дорогою складаємо подяку всім, що виявили нам співчуття й допомогу в нашому важкому горю. За опіку над покійним у хворобі дякуємо д-рам Д. Мельникові, В. Павлюкові, М. Снігуровичеві та В. Шандрові з Дженерал Госпітал і д-рам А. Мартинюкові, М. Вареницi та М. Якимечко з Алберта Госпітал. Дякуємо теж мед-сестрам, санітарям та всьому персоналові обидвох шпиталів. Дякуємо всім тим, що відвідували його вчас довгої хвороби.

За духовну опіку над покійним, похоронні відправи та гарні промови складаємо щиру подяку о. В. Тарнавському, парохові церкви св. Юрія Побідоносця. Дякуємо хорові „Дніпро" за спів під час панахиди. Дякуємо Братству Дивізійників та Стрілецькій Громаді за їхню участь у похоронах з прапорами, рівно ж дякуємо всім тим, що несли домовину. Наша подяка інж. В. Горбаєві за слова пращання на кладовищі, а мистцеві І. Кейванові за слово про покійного на поминальному обіді. Дякуємо всім, що прислали квіти чи вінки і всім, що зложили датки на Служби Божі або інші цілі. За слова розради та участь в похоронах складаємо подяку родині, приятелям, землякам та всім, що віддали покійному останню прислугу. Похоронному заведенню „Парк Меморіял" дякуємо за солідну обслугу, а Марійській Дружині при церкві св. Юрія Побідоносця за приготування поминального обіду. Всім, що були на обіді, дякуємо за участь і за жертви на пресовий фонд „Українських Вістей" в сумі 53.00 дол.

Хай Бог щедро винагородить всіх Вас своїми ласками!

Дружина Марія аЗлуцька,
сини: Вітольд та Леопольд Залуцький,
невістки: Зіна та Марійка,
внуки: Ганнуся, Марко та Лариса,
та 100-річна теща.

Щиро дякуємо за щедру пожертву на „УВісті", а покійному мистцеві Василеві нехай Господь дасть щастя в небі і вічну пам'ять про нього на землі.

---o---

Річна передплата „УВ" — тільки $6.00

Styles
Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

Мейор Едмонтону має голос

НАШІ ДОБРОВІЛЬНІ ПРАЦІВНИКИ

Айвор Дент, мейор

В 1970-ому й 1971-ому році видатки нашого відділу суспільної опіки в формі безпосередніх допомог едмонтонським родинам зросли до рекордової суми 3.5 мільйонів долярів.

Але в 1972-ому році ці надзвичайно високі видатки на суспільну допомогу значно змаліли. Наші книги виказують, що протягом минулого року ми видали лише дещо понад 2.4 мільйони долярів, що означає зменшення на 1.3 мільйона долярів у порівнанні із двома попередніми роками. Цього року в січні, в якому звичайно є найбільше зимових безробітних, наші видатки на допомогу безробітним досягли суми 188,000 долярів, майже 100,000 долярів менше, як в січні минулого року.

Це зменшеня видатків на допомогу безробітним є виразним знаком й говорить дуже добре про господарський розвиток Едмонтону. Хоч може збільшені федеральні допомоги безробітним частинно причинилися до поправи тих обставин, значно вплинули на зменшеня допомог безробітним різні будівельні підприняття, які тепер переводять ся в місті. Наслідком дбайливого плянування та наслідком надзвичайно лагідної зими на багатьох із цих будівельних проектів працювали робітники безперервно через цілий зимовий сезон. Я сказав би, що це є дуже добрий приклад, чого можна добитися, якщо не затруднюється робітників безпляново, але достосовується праці відповідно до сезону, в якому є більше безробітних. Наслідком того тоді менше людей користає з суспільної допомоги, яка йде з наших податків, бо більше людей має зайняття й це причиняється до зросту здорового та сильного господарського розвитку.

Протягом минулого року багато причинилися до зменшення виплат на допомогу суспільної опіки спеціяльні нагоди для праці, переводжені нашим відділом суспільної опіки в програмі Льокальної ініціятивної програми. В 1972-ому році ми відкрили окремий відділ, який ми назвали наша „Послуга для допомоги в домах". 24 додаткові урядники займалися матерями, дітьми-каліками, старшими людьми, що живуть у домах для старших та різними родинами, що мають багато різних проблем до розв'язання.

Нам вдалося переводити цю програму безперервно протягом цілого року, а відтак ми звернулися за допомогою до федерального уряду й дістали її й могли її продовжувати до червня цього року. Нам здається що цього роду праця є вартісним, захоплюючим і дуже цінним зайняттям для осіб, що хочуть послужити своїм співгромадянам. То значно поширює їхнє знання й розвиває позитивне наставлення в тих людей, що хочуть стрічатися з людьми й допомогти їм розв'язувати дуже багато різноманітних суспільних проблем та злиднів, що сьогодні панують серед нас. А з другого боку для тих, що користуються цею допомогою, для бідних, для калік, зажурених та самітних то означає дуже побажану допомогу, яка інакше була б неможливою. То привертає назад довір'я до людей і це дає нову надію та новий погляд на життя.

Тепер в нас працює в цілому 55 додаткових працівників, що є зайняті в оплачуваній федеральним урядом програмі Льокальної ініціятиви. Двадцять чотири з них служать допомогою в різних випадках. Вони відбувають свій вишкіл, полагоджуючи різні справи: допомагаючи родинам в їхніх труднощах, піклуючися молодими порушниками закону та дітьми-каліками та організуючи розваги та програми для різних груп. Деякі допомагають родинам підшукувати відповідні доми або стараються підшукати для них відповідне зайняття. То є своєрідний вишкіл, який дає дуже вартісний досвід для тих робітників суспільної опіки, які хотять йому посвятитися. Він дає їм відтак спроможність набути кваліфікації для постійної праці в тій ділянці. Багато з тих працівників, які набували вишкіл працюючи тимчасово як працівники суспільної опіки, дістали відтак постійну працю в провінційному уряді, в різних бюрах суспільної опіки, або навіть в суспільній опіці управи міста Едмонтону.

Вкінці я хотів би коротко згадати про другий річний вечір нагород, який відбувся в Дуґґан центрі минулого 31-го січня. На тому вечорі є нагода висловити признання нашим добровільним працівникам. То не є того рода врочистість, що дістає дуже багато розголосу, але вона означає багато для тих, які добровільно протягом року були до послуг другим й так багато причинилися своїми послугами для влегшення суспільної і людської нужди в Едмонтоні. Для мене було великою приємністю підписувати й прибивати печатку на посвідках признання, які тоді від імені міста Едмонтону передано цим добровільним працівникам.

Минулого року 180 добровільних робітників, які були зайняті в різних ділянках, дали разом понад 10,000 годин послуг. Ці охотники походили з різних станів й тому мали різні здібності. Між ними були представники різних рас, політичних переконань та віровизнань. Більшість із них були люде праці: професіоналісти, бизнесовці — чоловіки й жінки, — духовники, домашні господині та університетські студенти. Багато подруж працюють разом, інші працюють поодиноко.

Всі які подають свої послуги через Дуґґан сентер, мусять відбути три вишкільні засідання. На першому подається їм загальну орієнтацію. На другій обговорюється поведення з молоддю та допомога молоді, а на третій допомога порадами в родинних справах та допомога в виборі зайняття. Добровольці, що займаються справою виховання, мають ще одно додаткове засідання для спеціяльного вишколу, як піклуватися молоддю.

Я хотів би ще раз висловити мою щиру подяку всім тим добровольцям, що великодушно посвятили стільки часу на це протягом минулого року.

Добровільні працівники то є окремі типи людей. Я щасливий, що можу сказати, що ми маємо сьогодні в Едмонтоні багато тисяч таких громадян, що посвячують на це багато часу. Я сподіваюся, що ми ніколи не будемо недоцінювати вартости трудів й посвятиних людей, які прикладають так багато старань, щоб збагачувати життя наших громадян.

Айвор Дент, мейор

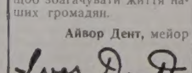

Калгари, Алберта

НА НОВІЙ ДОРОЗІ ЖИТТЯ

Станиця 1 УД УНА в Калгарах ділиться радісною вісткою з друзями по зброї та приятелями, що наш член, основноположник станиці, друг Евген Вишинський дня 19 травня 1973 р. одружився. Друг Евген це прикладний та обовязковий член станиці, та Організацій Українського Визвольного Фронту, який бере живу участь у праці нашої української громади в Калгарах. Він є любленим та широко знаним у нашій громаді і тому з цеї радісної нагоди члени та управи організацій в Калгарах бажають другові Евгенові та його дружині: многих та благих літ прожити у їхньому супрожньому житті. Нехай вам Бог помагає у всіх ваших задумах.

З нагоди вінчання друзі п-ва Вишинських передали 10.00 долярів на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а молодій парі бажаємо многих літ.

Едмонтон, Алберта: – 50-річний ювілей подружого життя

П-ВА ЙОСИФА Й ЄВИ ВОЄВОДІВ

п-во Йосиф і Ева Воєводи

В найкращому місяці року, — в травні 1923 р. в рідній і незабутній Україні, в місточку Кізлів, звінчав пок. о. Зарицький молоденьких Йосифа, що походив з Ходачкова і Еву, що походила з Кізлова на спільну дорогу життя.

Не сподівалися молодята, що їх життєва дорога буде вести аж через Канаду, але так сталося. Як тисячі інших, що шукали кращої долі, якої не могли знайти на рідній землі, виїхали вони обоє в 1928 році до Канади.

Зразу жили обоє в Едмонтоні, а потім перейшли на власну фарму коло Черґил. Та в 1960 році знова вернулися до Едмонтону, де в мирі й спокою проживають досі.

І цього року, в місяці травні згадали обоє, що вони вже 50 років разом несуть радісні хвилини життя.

Щоб подякувати Богові за ласку 50-річного співжиття, ювіляти попросили о. митрата д-ра М. Сопуляка відслужити за них св. Літургію подяки, а замість гучного приняття з тієї нагоди обоє зложили свої жертви на добрі цілі, про які знає лиш один Господь Бог.

Крім побажань від дітей, ювіляти дістали поздоровлення з нагоди ювілею від сестри й брата з України.

Обоє ювіляти дякують Предоброму Богові за всі ласки і просять про дальше благословення.

„УВісті" дякують ювілятам за жертву на „Українські Вісті" й бажають їм прожити в згоді, любові і здоров'ї ще многі літа.

Пенсійний плян Канади

(КС) — Пенсійний плян Канади, який увійшов в силу від 1-го січня 1966 р., є одним з найважливіших законів соціяльного законодавства в історії Канади. Вплат вимагається від працівників і їх прадедавців і від самозатруднених осіб. Працівники і самозатруднені особи, які мають працю, за яку належиться пенсія, повинні вносити вплати до пляну між 18 і 70 роком життя.

Пенсії можна одержувати від 65 року життя, коли дана особа справді покинула працювати. У віці 70-ти років особа має „право" на пенсію, не зважаючи на те, чи вона працює, чи ні. Згідно з Пенсійним пляном Канади, пенсій не виплачується автоматично. Треба вносити прохання про виплату. Згідно з Пенсійним пляном Канади відставні пенсії (пенції стану спочинку) виплачується додатково до універсальної пенсії, виплачуваної особами у віці 65 років і вище на підстав Закону про забезпечення на старість.

Кожна особа, яка осягнула 18 рік життя і заангажована у праці, від якої належиться пенсія мусить мати Число соціяльного забезпечення. Число соціяльного забезпечення можна одержати через працедавця, або в якомунебудь Уряді забезпечення від безробіття.

Коли особа занедбала одержати число соціяльного забезпечення, або занедбала зголосити своє число працедавцеві і тоді вносить прохання про виплату забезпеченої допомоги, — може бути неможливе взяти в рахунок зарібки які вона може мати і від яких вона платила свої внески до Пляну, при калькуляції забезпеченевих допомог, які базуються на зарібках. Тягар одержати число соціяльного забезпечення лежить на працівникові. Це задля його охорони. Звичайно, працедавець підлягає карі, коли його працівник не має числа соціяльного забезпечення, але в міжчасі працівник міг втратити своє право вимагати тих зарібків, від яких належиться пенсія.

Допомога базується на зарібках, від яких належиться пенсія, від дня, в которому Плян почав діяти, тобто від 1-го січня 1966 р., або від наступного місяця після 18-тих народин особи, якщо цей день випадає пізніше. Перші $600 річного зарібку кожної особи є звільнені від пенсійних внесків. Внески вплачується від зарібків між дол. 600 і 5400 в 1971 р. Їх називають „внесковими" зарібками. Від зарібків між $600 і $5400 працівник вплачує внесок у висоті 1.8 відсотка від своєї місячної або тижневої платні. Це означає, що особа заробляючи $1000 на рік вплачує 1.8 відсотка від $400 або суму $7.20 на рік. З другого боку працівник, який заробляє $5400 або більше на рік, в 1971 р., вплачує 1.8 відсотка від $4800 або максімум суму $86.40 на рік. Працедавці вплачують такі самі внески 1.8 відсотка від річних зарібків працівника, так, що загальний внесок виносить 3.6 відсотка. Самозатруднені особи платять внески до Пляну, якщі їх чисті зарібки виносять $800 — $5400 (в 1971 р.) або більше на рік і від того зарібку сума $600 є звільнена. Самозатруднена особа вплачує такий внесок, який дорівнює внескові працівника і працедавця, тобто 3.6 відсотка.

Платними є такі допомоги: (1) Пенсія стану спочинку, яка виносить 25 відсотків пересічних зарібків особи, від яких вплачувано внески до Пляну впродовж внескового періоду. Максимальна пенсія платна на підставі теперішної калькуляції може дійти до суми $112.50 на місяць. Одначе ця максимальна пенсія не може бути осягнена перед 1976 роком. В міжчасі платними є зредуковані пенсії стану спочинку. (2) Вдовина пенсія виплачується вдові у віці 45 або більше років або вдові незалежно від її віку, коли вона має на удержанні дитину або дітей умерлого платника внесків, або коли вона непрацездатна, при умові, що пенсійні внески її умерлого чоловіка були вплачувані впродовж тепер обов'язкового мінімального кваліфікаційного періоду трьох повних, або неповних календарних років. Коли вдова має 35-45 років, не є непрацездатна і не має на удержанні дитини або дітей її пенсія є платна за зредукованою ставкою. Коли її вік є нижче 35 років, їй не виплачується пенсії до часу, доки вона не осягне 65 років, оскільки вона не стане непрацездатною в міжчасі. Вдовина пенсія у віці нижче 65 року життя складається з різної частини $27.06 місячно за 1971 р. плюс 37.5 відсотка поточної вартости пенсії відставного віку її померлого чоловіка. Коли її чоловік ще не осягнув 65 року, його пенсія відставного віку досягає такої висоти немов би він осягнув пенсійний вік в часі смерти. (3) Непрацездатний вдівець може кваліфікуватися на подібні допомоги для залишенців, якщо він є непрацездатний і був непрацездатний в часі смерти його жінки і був цілком або в істотній мірі на фінансовому утриманні своєї померлої жінки. (4) Коли хто має ментальну або фізичну хибу, яка є остільки тяжка і, яка імовірно продовжатиметься так довго, що він не зможе прийняти достатньо прибуткового зайняття, він може одержати пенсію неспроможности, яка складається з $27.06 місячно плюс 75 відсотків поточної вартости його пенсії відставного віку. Тому, що пенсія відставного віку йому ще не належиться, пенсію калькулюється так немов би він набув кваліфікацію на таку пенсію в тому часі в якому стверджено його неспроможність. Пенсії неспроможности можуть бути виплачувані тільки тоді, коли вплати були внесені впродовж обов'язкового тепер мінімально кваліфікаційного періоду, тобто принайменше впродовж п'ятьох повних або неповних календарних років. (5) Допомога є платна для, або на користь утримуваної дитини, або дітей інвалідного, або померлого платника внесків. Дитина мусить бути неодружена, натуральна або адоптована під опікою і контролем платника внесків і нижче 25 років. Коли дитина є у віці між 18 і 25 роком мусить ходити до школи або університету повний час. Допомога виносить $27.06 місячно для кожного з перших чотирьох дітей і половину цієї суми для кожної дальшої дитини. (6) Додаткова платна є одноразова сума посмертного для спадкової маси померлого платника рівна шестиразовій поточній вартості його або її пенсії відставного часу, або 10 відсоткам річного максимального зарібку, від якого належиться пенсія, залежно, котра сума є менша. Тепер максимальна сума посмертного виносить $540 у випадках смерти в 1971 р.

Десять перестороги

ДЛЯ ЛЮДЕЙ СТАРШОГО ВІКУ

Для людей старшого віку, які вже переступили сороківку, ґеронтологи (лікарі і вчені, що займаються вивченням старости) написали таких десять перестороги:

1. Коли тобі перевалить вже за сорок, споживай якнайменше яєць, жиру, м'яса і старайся обмежити кількість молочних продуктів з більшим процентом жиру. Переступивши 50 років свого віку, людина з успадкованою схильністю до сердечно-судинних захворювань хай не споживає яєць і жирного м'яса. Для старших людей треба споживати худе безжирне молоко, селянський сир, тваріг то інші білки за малим змістом жиру.

2. Сповнилось тобі 50 років, забудь про таку кількість рослинних та тваринних жирів, що їх споживав ти раніше. Масло (коров'яче) і маргарину можна споживати, але з обмеженням. Не слід смачити надмірно маслом суп, варену моркву, шпинат, горох, фасолю, картоплю тощо.

3. Якнайменше їж смаженого, сосів, паштетів та солодкого (леґуміна). При постійному додержуванні такого режиму невеликі відхилення не мають більшого значення.

4. Страви повинні мати відповідну калорійність залежно від віку і занять людини. Це дуже важливо. Не слід допустити до втрати ваги тіла нижче норми.

5. Звикай їсти свіжі фрукти, овочі замість пудингів, масних десерів, смаженого, нелегкостравної печені. Дбай про насичення свого меню потрібними мінеральними сполуками та вітамінами. Овочі (городину) можна споживати в більшій кількості. Це — помідори, селера, морква, петрушка, салата та вінеґрети з малокалорійних овочів без майонезу.

6. Обмежуй кількість солодких напоїв пляшкових і в кухликах).

7. Інтенсивно, і щодня роби ґімнастичні вправи (руханку). Прогулянка, здається, одна з найкращих вправ, бо загально доступна. Ґімнастику виконуй систематично. Старші особи, обтяжені огрядністю тіла, не призвичаєні до довших маршів і трудніших вправ, хай розпочинають їх дуже обережно, щоб серце поступово звикало до нових умов своєї праці.

3. Зміни роботу, якщо вона тобі не під силу.

9. Відпочинками та відпусткою користуйся регулярно. Не роби себе добровільно мучеником, бо це не дає хвали.

10. Всі моральні зобов'язання виконуй і май чисту совість супроти себе самого і світу.

Забули ґеронтологи сказати, що як старша людина почувається нездоровою, щоб вона негайно пішла до лікаря, щоб набуту, чи старечу хворобу лікувати відразу.

Едмонтон, Алберта

У ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ПАНТЕЛЕЙМОНА ЗУБ

бл. п. Мантелеймон Зуб

Як забрали твоє тіло із хати, поволи, ми не можем тебе забути ніколи, ніколи.

Три роки вже минуло тай ще три неділі, не вернешся, любий мужу, на наше подвір'я; на наше подвір'я до нашої хати, де мав ти, молодий ще, господарювати.

На цвинтарі вітер віє поміж хрестами, Ти не знаєш, любий мужу, що діється з нами.

Ой піду я на цвинтар квіти посадити, тай за твою душу Богу помолитись.

У третю річницю тебе споминаю, молитвами і сльозами Господа благаю.

Щоб душа твоя була щаслива в тій небесній путі, бо ти зійшов з цього світу в муках і покуті.

Спочивайже, дорогий мужу, інакше не буде, нехай ця земля канадська тобі легка буде.

Катерина — вдова,
Маруся — доня,
Ромко та Евген — сини

Бл. п. Пателеймон Зуб помер 20-го серпня 1970 року. Покійний народився в селі Стібно на Перемищині в Україні в родині Михайла й Евфимії з дому Салук, 4 го квітня 1912 року.

В 1942 році німці вивезли його на примусові роботи і до дому він вже ніколи не повернувся.

По війні одружився з Катериною Скапко й разом з нею і донею Марусею приїхав до Едмонтону, де став членом парафії св. Юрія.

В Канаді Бог поблагословив їх ще двома синами: Романом і Евгеном.

Покійний відійшов з цього світу на 58-му році життя, знищений перебуванням у конц-таборі, куди запроторили його німці за оборону прав людини.

Родина покійного зложила на невянучий вінок по бл п. Пантелеймонові $10 на „У.В."

Дякуємо за жертву, а покійний Пантелеймо нехай спочиває до дня останнього суду, щоб дістати небесну нагороду за своє життя.

Вічна йому пам'ять.

Алберта сільсько-господарська провінція

ЯРИНА

В Алберті виростає тридцять різних родів ярини, але лише картоплю, моркву, пастернак, цибулю, рабарбар та капусту виростають годівельники ярини в таких кількостях, що можуть їх продавати в вистарчаючих кількостях на ринку. Цього року вирощувано ярину на 2,100 акрах.

В меншій кількості вирощувано в Алберті помідори, паприку, селеру та салату, які спроваджувано в більших кількостях із ЗДА. Тепер годівельники ярини стараються плекати й цю ярину в більшій кількості в Канаді.

ДОМАШНЯ ПТИЦЯ

В 1971 р. албертські фармери дістали за домашню птицю 35 мільйонів долярів, або пересічно по 21.00 дол. на кожного албертця, без уваги на його зайняття, пол та вік. Албертські фармери вгодували минулого року 12 і пів мільйона курчат на смаження, тобто по 8 курчат на кожного албертця, до того ще 1 і ½ курей до несення яєць на кожного албертця та ще по одному індикові.

МІД

В Алберті є 1200 пасічників, що мають разом 130,000 бджільних вуликів. Бджоли дають річно врибл. 20 мільйонів фунтів меду, тобто 40%

(продовження на стор. 8.)

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольki з нашого товару.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Старовинний цвинтар в Назареті, де, за одною з легенд, мала стояти синагога, в якій читав Христос книгу пророка Ісаї.

Їдемо на прощу

(закінчення з стор. 2.)

синагоги й йому дали книгу пророка Ісаї, щоб він читав. У синагозі був звичай, щоб щосуботи один із членів місцевої жидівської громади читав якесь місце зі Св. Письма. Христос прочитав з книги Ісаї пророцтво про прихід Месії (Лк. 4, 18) й сказав, що це пророцтво відноситься до нього. „Почувши це, всі в синагозі наповнилися гнівом і, вставши, вигнали його геть за місто і повели його край гори, на якій було збудоване їхнє місто, щоб скинути його додолу. Та він, пройшовши серед них, пішов далі". (Лк. 4, 28-30).

В часі одної з попередніх подорожей до Святої Землі я зустрів у Назареті ченця-францісканина, який займається біблійною археологією, тобто досліджуванням Святих Місць. Я питався його, де є та скеля, що з неї жиди хотіли скинути Христа в пропасть. Бо в Назареті є кілька місць, навіть із пам'ятниковими каплицями, про які є перекази, що якраз із тої скелі Христа мали скинути в пропасть. О. францісканин сказав мені, що сьогодні нема ніякої певности, до якої якраз скелі жиди привели Христа, щоб його скинути у пропасть, згідно з приписами жидівського закону: „Хто хулить ім'я Господнє, того скарати смертю, вся громада нехай каменує його... (Лев. 24, 16). А жидівське усне передання Талмуд приписує, що такого проступника має скинути той чоловік, що стоїть найближче нього, взад з горба, що високий на зріст двох чоловіків. Якщо проступник від упадку згине, то його вина змита, а, якщо ні, то тоді треба взяти каміння й його укаменувати.

Так зробили жиди зі св. Стефаном. Лише в Апостольських Діяннях не згадується нічого про те, що св. Стефана наперід скинено із горба, а відтак, укаменовано тому, що він від того не помер. Так само хотіли поступити назаретські жиди і з Христом, якого вивели на якусь скелю. Одначе досі не вдалося встановити, з котрого якраз місця жиди хотіли Христа скинути. Назарет був кілька разів знищений до тла, а всі його мешканці були вигнані з міста. Між програними з міста були християне, які, одинокі, могли бути зацікавлені місцем, де жиди хотіли вбити Христа. Наслідком того пам'ять про місце затерлася й досьогодні не можна того місця устійнити.

Певно, що тим горбом, з якого мали скинути Христа, був горб, що на ньому збудоване місто Назарет. Одначе православні греки та римо-католицькі францісканe розходяться в означенні скелі, до якої жиди привели Христа. Греки приймають, що Христа хотіли скинути на схід від Назарету з т.зв. „гори скоку", що лежить 7,500 стіп від міста й є висока на 1,200 стіп й на тому місці збудували свою каплицю. А римо-католицькі францісканe вважають, що для роз'юшених жидів то була за велика віддаль, щоб так далеко тягнути обвинуваченого в богохульстві Христа й тому збудували пам'яткову каплицю на захід від Назарету на скелі, високій на 450 стіп. Крім того є ще кілька інших місць, де, за переказом, жиди хотіли скинути Христа у пропасть.

Про багато місць у Святій Землі, відносно яких нема певности, є різні легенди. Є вони й в Назареті про місце, звідки жиди хотіли скинути Христа. Одна леґенда розповідає, що, як жиди привели Христа до скелі й хотіли його скидати в пропасть, Він вирвався з їх рук й був перенесений до другої скелі напроти, яка відкрилася й вхлонула його в себе. З тою леґендою є злучена ще Пречиста Діва Марія. Леґенда каже, що як вона побачила, що Христа мають скинути зі скелі, то вона побігла наперід до того місця й скрилася в заглибині скелі. Роз'юшені жиди, які переходили біля неї, навіть не завважили Божої Матері й пішли з Христом дальше. Слід Божої Матері залишився й сьогодні й на тому місці є каплиця, збудована на пошану „Заляканої Божої Матері". Подібних леґенд про цю подію є в Назареті більше. Мусіли бути вони вже й у давних часах, бо в Назареті є кілька місць, де були церкви, чи манастири, збудовані на пам'ятку цеї події вже в 9-ому сторіччі по Хр. Годі було всі ці місця відвідувати, тимбільше, що вони досить далеко від центру міста а до того про ніодне з них не було певности, що воно є історично вірне. Тому я вирішив не відвідувати ніодного.

Мій водій Джордж пропонував ще відвідати давний мусульманський цвинтар, де колись мала стояти синагога, що в ній Христос читав книгу пророка Ісаї, після чого його жиди хотіли скинути в пропасть. Пізніше на тому місці мала бути церква сорок мучеників, що її мусульмане перемінили на мечеть. Там сьогодні є мусулманський цвинтар, на якому знайдено кам'яні брили, що були частиною якоїсь будови, мабуть християнської церкви. Дві великі камінні колони забрали православні греки й поставили їх перед резиденцією свого єпископа, а дві забрали ченці-францісканe.

Одначе з уваги на те, що найбільше даних промовляє за тим, що давня назаретська синагоґа була на тому місці, де сьогодні є церква греко-католицьких коптів, яка перемінена з давньої жидівської синагоги, нам не було на мусулманському цвинтарі чого шукати й я рішився цвинтаря теж не відвідувати.

Зате наші прочани мали досить часу дещо відпочати й приготовитися до завтрішньої дороги на Тавор та інших Святих Місць.

► **Після довшої хвороби,** помер на 63-ому році життя четвертий із черги президент великої канадської торговельної компанії Т. Ітон — Дж. Ітон. В його крамницях працює тепер бл. 60,000 працівників. Покійний давав великі суми на добродійні цілі.

Семінар канадського катехизму в Йорктоні

Сорок сім Сестер Служебниць взяло участь у п'ятиденнім Семінарі канадського катехизму що відбувся від 2-6 липня в Академії Пресвятого Серця в Норктоні, Саскачеван.

Ці студійні дні зорганізували й переводили Сестра Франціпшка Виблів, консультантка для візантійсько-українського обряду при Всеканадському осередку релігійного навчання, Конференція єпископату Канади, Оттава, і Сестра Марія Шевчук, спів-директорка релігійного навчання в сепаратних школах Оттави. Їм допомагали дванадцять Сестер з поміж учасниць, кожна по своїй спеціяльності в катехитиці. Цими помічницями були Сестра Рожа Люба, Едмонтон, Сестра Вірджінія Пришляк, Принс Алберт, Сестра Йоанна Марія, Ріджайна, Сестра Марія Моравська, Айтуна, Сестра Християна Опалінська, Сестра Естера Курило, Сестра Ігнатія Лесик і Сестра Савеля Забілка, Йорктон, Сестра Ілярія Леник і Сестра Тереса Сиротинська, Вінніпеґ, Сестра Флорентина Смиснюк і Сестра Лавра Прокоп, Торонто.

У своїм вступнім слові Сестра Юстина Коваль, Провінціяльна настоятелька Сестер Служебниць в Канаді, звернула увагу Сестер на почуття подиву що його Сотворитель вложив у серце кожної дитини. Подивляючи разом з дітьми сотворіння і людську творчість, учителька релігії провадить їх, згідно з рівенем їх зрілости, до вдячности супроти Сотворителя через особисту злуку з воскресшим Спасителем та через прилюдне почитання Бога Отця в літургії.

Учасниці Семінару мали змогу перейти докладно тексти всіх кляс канадського катехизму і також познайомитися з допоміжним бічним матеріялом як пр. фільми, плити, звукотасьми. Студіюючи ці друковані й недруковані матеріяли. Сестри легко достосували їх до потреб нашої Церкви, тим більше що новозредаґовані матеріяли 1-ої, 2-ої, і 3-ої кляси включають у своїх текстах дані про наш обряд. Слід згадати що під цю пору при Всеканадському осередку навчання релігії приготовляються матеріяли до нового видання 7-ої і 8-ої кляси, в яких теж будуть відмічені обрядові відмінности.

В 1971 році Українська Католицька Ієрархія в Канаді видала катехизм для 1-ої кляси, на зразок існуючого канадського катехизму, в українській і англійській мові, але тому що нема до нього учительського підручника, Сестри під час Семінара виробили табличку-чарт, як уживати цього катехизму з новозредаґованим підручником в англійській мові.

Поважна часть студійних днів була присвячена виробного викладу і дискусії. Звернено увагу що у новім тексті ленню програм на літні катехизації по фармах і малих осередках та в діточих і молодечих таборах.

Канадський катехизм появився вперше 1966 року в французьких школах Квебеку. Скоро відтак появився він теж у англійській мові, так що вже 1970 року були видані книжки і побічні, надруковані, матеріяли для всіх вісім кляс нижчої цілоденної школи. Одночасно вийшли теж і підручники до парафіяльних однотижневих шкіл катехизму, а для дітей, що з яких-будь причин не можуть користати з нормального навчання, існує позаочний курс катехизму з 20 лекцій річно.

Канадський катехизм заступає давніший катехизм укладений у формі питань і відповідей і, очевидно, є затверджений Єпископатом Канади. „Давніше в катехитиці", сказала Сестра Марія на вступі, „ми представляли дитині якусь обявлену правду і звертали майже цілу її увагу на вивчення цієї правди на пам'ять, бо ми вважали, що в той спосіб наука найкраще відіб'ється на добрій поведінці дитини. Новіший спосіб звертає увагу на вже існуючі переживання дитини й старається надати їм релігійний і християнський напрям. На примір, дитина, що вже природно зазнала великої любови від своїх родичів, дуже скоро сприймає любов Бога Отця до неї, а навпаки дитині, небажаній і нелюбленій родичами, і взагалі майже нікиим, не поможе ніколи саме тільки говорення про доброту Божу, і доки вона не відчує що хтось, в цьому випадку вчителька, дійсно її любить задля неї самої, доти трудно її збагнути любов Бога до неї".

У зв'язку з програмою приготування дітей до першої сповіди, коли треба брати під увагу моральну зрілість дитини, саме тема морального зросту становила предмет оддля 3-ої кляси, що появився в червні цього року, є систематично вложена програма для вчителів і родичів приготування дітей до тайни покути.

Виклад Сестри Франціпшки на тему: „Церква як спільнота віруючих і церква як інституція" приготовив учасниць до інтерв'ю відеотасьми з о. Джефрей, директором Всеканадського осередку навчання релігії, Оттава, і головним редактором канадського катехизму.

Без сумніву ці студійні дні були для Сестер Служебниць що з'їхались з різних осередків Канади, від Едмонтону до Монреалю, днями глибокої застанови та пожвавленої праці у виробленні програм — і днями щирої молитви до Царя Христа і Пречистої Його Матері. В позапрограмовому часі витворювалися сердечні сестрінні дискусії, а вечорі заповнювалися співом та переповіданням пригод, веселих та інших, з катехизаційного апостоляту Згромадження.

Ліга Українських Католицьких Жінок в Йорктоні

У нашій пресі часто подаються вісті про успіхи Української Католицької Церкви в різних громадах. То заохочує всіх до ревних трудів для добра нашої Церкви й народу. У цьому дописі бажаю подати деякі відомості про працю відділу ЛУКЖ при церкві Матері Божої Неустанної Помочі в Йорктоні, Саск.

10-го грудня 1972 р. відбулися річні збори нашого відділу ЛУКЖ, що їх відкрила голова п-і Марія Бригідир в присутності о. М. Кучмяка ЧНІ місцевого пароха й асистента відділу ЛУКЖ та поважного числа членкинь. На зборах вибрано нову управу на 1973 р.: голова п-і Софія Пісяк, перша заступниця Марія Медвік, 2-а заступниця Магдалина Дереңівська, рекордова секретарка Анна Глют, касирка Стефанія Храплива.

По виборі слідував молебень і інсталяція нової управи, на яку запрошено чоловіків членкинь відділу ЛУКЖ. Відтак був бенкет. По нім вшановано пам'ять покійних членкинь. Опісля були коляди, промови й фільма про молитву, що її висвітлювала Сестра Христина. При кінці промовляла нововибрана голова і о. парох; він подякував усім за працю в парафії й побажав найкращих успіхів на майбутність. Збори закінчено колядою.

В часі цих зборів управа відділу ЛУКЖ прочитала звіти за 1972 р. Вони виказали дуже посилену працю відділу. Ця праця подібна до праці доброї господині-матері в родині. Вона трудиться там, де бачить потребу, а все сповнює тихо, витривало. Кожного місяця відділ відбував свої сходини, де плянувала свою працю.

Першим своїм обов'язком відділ уважав старання про прикрасу Божого дому. Тому кожного тижня всі членкині, завжди кілька по черзі робили порядок у просторій парафіяльній церкві, вишивали обруси, хоругви, дбали про красу Божого гробу тощо. Всі членкині приступали до спільного св. Причастя зі спільним сніданням, на яке запрошувано гостя з доповіддю.

Відділ ЛУКЖ відзначив теж день ім'янин і уродин о. пароха.

Членкині відділу постійно відвідували хворих по лічницях і в старечім домі, а також немічних в їх приватних домах. За хворих жертвували Служби Божі. Щоб принести потіху старшим особам, улаштовували в старечих домах чайок з нагоди їх ім'янин. На Різдво ходили там колядувати й роздавати дарунки.

Відділ пам'ятав теж про молодь, тому давав стипендію на вдержання й виховання одної дівчини в інституті Сестер в Бразилії, а також займався збіркою на допомогу для дітей в Бразилії. В йорктонських школах відділ ЛУКЖ фундував нагороди за найкращі осяги в науці української мови. На Різдвяні свята обдаровував дарунками сироти в Айтуні, Саск. В музею в Йорктоні допоміг улаштувати піонерську українську кімнату. Членкині подавали там теж перекуску.

Членкині нашого відділу беруть участь в церковнім співі і в концертах.

В часі йорктонського відпусту вони радо гостили в себе приїжджаючих прочан. Відділ ЛУКЖ улаштував весняний базар, на якім було до розпродажу багато українських вишивок.

Перед Великодними святами членкині відділу пильно трудилися над приготуванням великодного печива, пасок, бабок і писанок для розпродажу.

В часі щорічної йорктонської виставки („фер") відділ ЛУКЖ мав через чотири дні там свою будку з перекусками. То була дуже велика робота приготовити їдження. Через кілька днів 50 жінок пильно трудилися, щоб постачати досить пирогів.

Членкині відділу допомагають переводити в парафіяльній залі різні бенкети, обіди з нагоди похоронів і т.п.

Членкині відділу час від часу допомагають теж Братам Християнських Шкіл влаштовувати різні імпрези. Щоб познакомити членкинь ЛУКЖ з минулим українського народу, о. парох виголосить кілька докладів про українських письменниць героїнь, та визначних жінок. На наших зборах завжди читаються обіжники Єпархіяльної управи.

Сходини та збори нашого відділу переводяться в українській мові.

Секретарка зборів

Радіостанція CKVB (1470), Ванкувер

А. Едвардс (західний кореспондент КС)

(КС) — Нарешті західня Канада має етнічну радіостанцію. Станція CKVB, Ванкувер, розпочала свої передачі 12-ма мовами, включно з англійською, у травні мин. р. в найбільш західньому місті Канади. Від того часу кількість чужомовних передач майже подвоїлася: станція передає програми 23-ма мовами.

Завданням станції є служити новоканадцям, але, несподівано, одна третя слухачів складається з англомовних канадців, яким подобалася добра музика з цілого світу.

Етнічні громади Ванкуверу зареагували дуже позитивно на нову станцію, каже її президент Ян Ван Брухем. Коли станція розпочала передачі, члени різних етнічних груп телефонували масово, прохаючи про передачі їхніми мовами. З ентузіязмом відгукнулися етнічні комерсанти, як також англомовні торгівці, які хотіли нав'язати контакт з новими покупцями.

У Ванкувері, місті з 1,000,000 населення живе приблизно 300,000 новоканадців, між ними 74,000 німців, 54,000 голляндців, 46,000 китайців і 39,000 італійців — всі потенціяльні слухачі радіостанції.

Найновіше обчислення слухачів виявило, що станція приєднала 35,000 слухачів впродовж тільки шістьох місяців.

Кожна чужомовна програма триває або 30 хвилин або одну годину; деякі програми щоденні, інші щотижневі. Станція передає щоденні програми мовами голляндською, німецькою, грецькою, італійською й китайською. Інші програми призначені для естонців, українців, угорців, латвійців і литовців. Станція найняла дикторів з-поміж відповідних громад у Ванкувері; вони працюють на основі неповного затруднення.

В суботу станція передає програми з Індії діялектами пенджаб і гінді, а для китайців у говірці мандаринській, як також програми для португальців, сербів, філіпінців, арабів і хорватів. Опрацьовується програма для імігрантів з Великобританії. Незважаючи на велику кількість чужомовних передач, ця станція передає здебільшого англомовні програми космополітичного характеру з вістями, інформаціями та музикою з цілого світу.

Президент радіостанції Ян Ван Брухем уважає, що радіопрограми повинні інформувати канадців про їхню нову країну, де б вони їх не слухали: **дома,** на роботі, чи в авті. Він хоче поширити цю громадську послугу, отже заохочує своїх дикторів передавати інформації, що їх слухачі різних етнічних груп бажають або потребують.

Досі станція передавала програми про канадське право, особливо про закони Британської Колюмбії. Щотижневий звіт з Оттави інформує слухачів, як управляється країною, як збирається і витрачається податкові доляри і як слухачі можуть дати знати про себе в столиці країни. Станція також повідомляє про місцеві події, які цікавлять новоканадців, наприклад про діяльність багатьох хлоп'ячих і дівочих клюбів і про музичні програми для молодих школярів. Всі ці інформації розходяться в етері 23-ма різними мовами.

Запримітивши успіх етнічних радіостанцій у Вінніпеґі, Торонті й Монреалі, Ян Ван Брухем зрозумів, що така станція потрібна у західній Канаді. Ван Брухем, якому 42 роки, виеміґрував з Голляндії 29 років тому і поселився в Торонті. Він виготовляв радіопрограму п. н. "Голляндія кличе" й продавав її щотижня 125 радіостанціям по цілій Канаді, впродовж 15 років перед тим, заки заложив радіостанцію у Ванкувері.

Тепер Ян Ван Брухем виготовляє радіопрограму голляндською мовою, що її передає його станція щодня між 9:00 і 10:00 год. ранку. Отже виявилося, що риск, на який наразився 42-літній голляндський радіодиктор був цілком оправданий. Станцію підтримують понад 300 спонзорів; нові пропозиції дальше надходять від етнічних і англомовних комерсантів. Ця чільна підтримка з боку підприємців означає, що найновіша етнічна радіостанція в Канаді зможе передавати програми через 24 години кожного дня на довгий час на будуче.

Чисельний стан Української Католицької Церкви

(поза межами України)

„Аннуаріо Понтіфічіо" — „Папський річник" за 1973 рік подає такий стан Української Католицької Церкви поза межами України: вірних 821,227, священиків 663, черниць 936 і питомців 72. Коли ж додамо до тих чисел також вірних т.зв. карпатських русинів тоді стан буде такий: вірних 1,332,330, священиків ,209, черниць 1.353 і питомців 160.

За Єпархіями статистичні дані виглядають так:

Вінніпеґ: вірних 60,000, священиків 62, дияконів 2, черниць 25, питомців 2.

Едмонтон: вірних 51,985, священиків 56, черниць 35.

Саскатун: вірних 270,000, священиків 39, черниць 40.

Торонто: вірних 55,000, священиків 108, дияконів 2, черниць 57, питомців 5.

Наша Церква в США

Філядельфія: вірних 166,971, священиків 130, черниць 252, питомців 24.

Стемфорд: вірних 87,700, священиків 85, черниць 55, питомців 13.

Чікаґо: вірних 29,893, священиків 45, черниць 21, питомців 2.

Мунгалська: вірних 149,000, священиків 90, черниць 172, питомців 20.

Пасаїк: вірних 99,968, священиків 95, черниць 50, питомців 14.

Парма: вірних 23,822, священиків 54, питомців 11.

Єпархії поза митрополіями

Пряшів: вірних 176,000, священиків 238, черниць 78, питомців 19.

Крижівці: вірних 58,643, священиків 65, черниць 115, питомців 24 і один диякон.

Куритиба: вірних 128,000, священиків 50, черниць 317, питомців 4.

Апостольські Екзархати

Австрія: вірних 3,670, священиків 12, черниць 8, питомців 3, диякон один.

Арґентина: вірних 110,000, священиків 19, черниць 98, питомців один.

Велика Британія: вірних 25,000, священиків 18, черниць 6, питомців 5.

Німеччина: вірних 32,000, священиків 23, черниць 14, питомців 3, дияконів 3.

Франція: вірних 17,000, священиків 13, черниць 8, питомців 4.

Австрія: вірних 3,670, священиків 4, черниць одна.

Назарет: Ліворуч „скеля скоку" із грецькою православною каплицею; направо каплиця оо. францісканів на „скелі скоку".

Українські Похоронні Заведення в Алберті

З годині смутку по втраті дорогої особи в родині, бриятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:

Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157

Smoky Lake, Phone 656-3000

Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

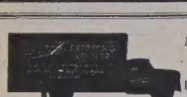

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Засудили шпигунку

В столиці Єгипту Каїро відбувся таємний військовий суд над молодою єгипетською красунею, яка жила під іменем Ґіба А. С. Суд засудив її на розстріл за передачу Ізраїлеві плянів єгипетських військових укріплень та споруд. На такуж саму кару засуджено єгипетського полковника, який мав нагляд над усіми військовими клаштуваннями Єгипту. Він був коханцем молодої красуні й передав їй усі пляни, які вона відтак передала Ізраїлеві.

Молоду єгиптянку звербувала ізраїльська розвідка до шпигунської служби в 1967 році в Парижі, де вона перебувала на студіях. Від того часу вона весь час постачала ізраїльській розвідці різні єгипетські військові пляни. Як важливими були її інформації для ізраїльської розвідки, видно з того, що ізраїльський міністер державної оборони М. Даян, влаштував для неї велике прийняття, на якому передав їй чек на 100.000 англійських фунтів шторлінґів (понад 250.000 дол.). Молода єгиптянка була найважливішим ізраїльським шпигуном на цілому Близькому Сході.

Вправи її, зовсім випадково, єгипетський поштовий урядник, який хотів забрати для себе французьку поштову марку із каїрки, яку шпигунка вислала до Каїра. На спідній частині марки була чорна пляма. Урядника цезацікавило й він передав марку поліції. Військова розвідка відкрила, що чорна пляма на марці то написане дрібним письмом, зашифроване запитання в справі військових укріплень. Після того єгипетська розвідка, під фальшивим претекстом, викликала шпигунку до Лібії, де її арештовано, перевезено до Єгипту й поставлено під суд, що засудив її до смертної кари.

► **Фабрика солодощі** і в Келберґ Швепс будує коштом 10 мільйонів долярів нову фабрику солодощів у Вітбі, Онт. В фабриці працюватиме 180 робітників, які виробляттимуть 180 сортів цукерків та чоколядок.

► **Франція зірвала** на Тихому океані другу атомову бомбу, не зважаючи на протести багатьох держав світу та рішення Міжнародного трибуналу в Газі, який теж заборонив зрив бомби.

Фахівець до направи машин

В цій околиці недавно осівся фахівець до направи машин до шиття, якого тут уже давно було потрібно.

Кілька миль кругом не було ніякого фахівця до направи машин до шиття. Іван П. Гуцуляк, родом зі Скаро, Алберта, здо б у в свій досвід протягом 18 років праці та вишколу в компанії Зінґера машин до шиття. Тепер він продає додатки до машин до шиття й має великий вибір запчастин, дуже великий вибір ґузиків, ножиць тд. Ви лише скажіть, що вам треба, і він зараз вам це подасть. Він рівнож направляє всякого роду машини до шиття, гострить ножиці та зубчасті ножиці. Якщо йдеться про скору та солідну послугу, то ніхто не може перемогти Івана. (Отол.)

ДЕНТИСТИЧНА КЛІНІКА 7-е АВЕНЮ
11023 - 107 авеню,
Едмонтон — тел. 425-9214
Дипломований дентистичний механік.

AUDIOTONE

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Дрібні оголошення

● **ДО ВИНАЙМУ** мешкання (світ) 4 кімнати — 2 спальні, кухня і лівінґ, холодильник і кухня в підвалі. Окремий вхід і окреме огрівання. Найрадше старшим людям-пенсіонерам.

Зголошуватися на адресу 10616 - 79 стріт.

● **ПОШУКУЄМО** господаря до Інституту ім митр. Андрея Шептицького з Саскатуні. Вік середний (від 40 — 60 років), може бути одружений. Дружина може бути зайнята при кухні Інституту. Мешкання в Інституті. Місячна платня згідно з умовою.

Зголошення слати негайно на адресу:

Rev. S. KURYWCHAK, Deacon
1236 - College Dr.,
Saskatoon, Sask.
S7N 0W4. (Phone 653-1711)

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офіс: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Повернулися з В'єтнаму

Канадський військовий відділ, що входив у склад міжнародньої контрольної комісії у В'єтнамі закінчив свою місії юй повернувся до Канади. У В'єтнамі працали сердечно канадських вояків південно-в'єтнамський генерал Фам Туан та представник міністра закордонних справ Південного В'єтнаму із в'єтнамською військовою оркестрою. Канадські вояки поїхали до Ванкувер двома канадськими військовими літаками „Боїнґ 707". В Ванкувер старшини канадського корпусу сказали, що північні в'єтнамці постійно нарушували умовини перемир'я та утруднювали працю контрольної комісії.

Досі невідомо, хто перепере завдання, що його мали канадські вояки. Персія запропонувала своїх вояків, на яких погодилися США та південні в'єтнамці, одначе на них не погодилися північні в'єтнамці. Тепер шукають інших кандидатів на це місце. Та кандидатів нелегко знайти, бо держава, яка вислає до В'єтнаму вояків до контрольної комісії, мусить платити за їхнє вдержання, а, крім того, всі усвідомлюють собі, що північні в'єтнамці використовують контрольну комісію для того, щоб, за її плечами, довозити свіжих вояків та воєнне устаткування до Південного В'єтнаму, проти постанов перемир'я. Якщо члени контрольної комісії важаться переводити слідство, як це хотіли зробити двох канадських старшин, то вони їх можуть забрати в полон й обвинувачувати в порушенні привілеїв членів контрольної комісії.

І цього року недорід у СССР

В совєтських газетах зустрічається багато натяків на те, що цьогорічний збір збіжжя в СССР знову не дописав. Підтвердив це недавно в Києві й секретар совєтської комуністичної партії Л. Брежнєв, який сказав, що „цьогорічний збір буде кращий, як минулорічний та як збір перед двома роками". Таке твердження є підтвердженням обчислень фахівців, яких вважають, що цьогорічний збір збіжжя в СССР буде менший на прибл. 11 мільйонів тон в порівнанні до наміченого урядом пляну, який заповідав, що цього року зберуть у СССР 197.4 мільйонів тон збіжжя. Практично це буде означати, що СССР буде й цього року купувати збіжжя на Заході.

Причиною недороду є в першу чергу незадовільний стан совєтської сільськогосподарської техніки, а в цьому році до поганого збору збіжжя причинилися ще й тривалі дощі й повені, зокрема в багатьох районах України, які перешкоджували у зборі збіжжя, а відтак, наслідком слоти, були великі втрати в зерні.

США доплачують до проданого збіжжя

США продали СССР 400 мільйонів бушлів збіжжя й американський уряд доплатив до того 160 мільйонів долярів або по 40 центів до бушля. До 785 мільйонів бушлів збіжжя, проданих до інших країн, уряд США доплатив 173 мільйони долярів, або по 22 цени до бушля. Уряд США мусів доплачувати, щоб могти продавати збіжжя за кордон по такій самій ціні, як продавали інші держави. До того уряд США доплатив ще дальших 46 мільйонів долярів своїм вантажним суднам, що перевозили збіжжя, бо держави, що закупили збіжжя, не хотіли платити за перевіз більше, як платити своїм суднам. Тому, що коштувала перевозу американськими суднами були вищі, а уряд мусів доручити частину перевозу своїм суднам, бо інакше загрожувався штрайк моряків, тому й заплатив різницю з державної скарбниці.

Пенсійний плян. . .

(Закінчення з стор. 6)

усеї канадської медової продукції. Обчислюють, що в Алберті збирає мід щороку понад шість і пів мільярда пчіл. Щоб зібрати один фунт меду, мусить 550 бджіл перелетіти протягом свого короткого життя 36,000 миль.

ГОДІВЛЯ ХУДОБИ

Годівля худоби в Алберті зростає постійно й теперішня вартість худоби, годованої на м'ясо, перевищає 1.2 мільярди долярів.

В 1970 р. вартість худоби на м'ясо, що її плекали алберські фармери, досягала 267 мільйонів долярів. За іншу худобу фармери дістали 172 мільйони долярів, а за збіжжя 24 мільйонів долярів. Отже за худобу на м'ясо фармери дістали 40% усіх своїх готівкових прибутків.

В цілій Канаді фармери мають прибл. 25% всіх прибутків із продажу худоби на м'ясо.

В Канаді є прибл. 5 мільйонів корів та ялівок, з того в Алберті прибл. 2 мільйони.

В 1971 р. продано в Алберті 2,710,020 штук худоби, з того 1,040,980 на заріз. 75% худоби, проданої з Алберти, вивезлають поза провінцію, найбільше до Монреалу. В 1971 р. на кожного канадця припадало 87 фунтів м'яса з рогатої худоби, в порівнанні до 51 фунтів, що їх з'їдали канадці в 1950 р.

На кожного американця припадало 1971 р. 114 фунтів м'яса з рогатої худоби.

Помер В. Ульбріхт

(закінчення з 1 стор.)

який панує в Західній Німеччині.

Наслідком суворого режиму та недостачі найконечніших речей для життя, понад 3.6 мільйонів німців втікло зі Східньої Німеччини до Західньої. Ульбріхт за згодою СССР, проти протесту США, Англії та Франції, які мають в Берліні ще й досі свої військових представників, збудував 27-милевий „берлінський мур", що здержав масову втечі німців із Східньої Німеччини на захід. Після того на мурі східньонімецькі вояки застрілили 168 східних німців, які пробували втікати через мур.

Наслідком лихого стану здоров'я, Ульбріхт в 1971-ому році зрікся керівництва комуністичної партії Східньої Німеччини та властивого володіння, залишаючи за собою лише почесне становище президента держави.

Його наслідник Е. Гонекер веде дещо злагідненний курс й шукає порозуміння з Західньою Німеччиною. Досі визнали Східню Німеччину 89 держав, а США мають визнати незабаром. Східня Німеччина старається тепер теж про прийняття до ОН.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптомеристи
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Приписує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Штрайки, штрайки, штрайки . . .

Цьогорічне літо в Канаді стоїть під знаком штрайків. Щойно закінчився двомісячний штрайк некваліфікованих працівників у Едмонтонському шпиталі Роял Елик та калґарському шпиталі, а вже вибухли два нові штрайки — цим разом усеканадські. 1,300 летунських механіків летунської лінії Сі-Пі-Ер вийшли на штрайк й примусили Сі-Пі-Ер зменшити число польотів на 50%, а на деяких бічних лініях зосім припинити летунську комунікацію.

Одночасно заповіли й розпочали змінний („ротаційний") штрайк працівники обох залізничих ліній Сі-Ен-Ар і Сі-Пі-Ар. Перший змінний штрайк був у Онтаріо, а другий був у Британській Колюмбії, Алберті, Юконі та в Північно-Західних Територіях. Змінні штрайки тривають звичайно по 66 годин, хоч можуть бути коротші або довші, залежно від рішення залізничих юній.

Федеральний уряд, покищо, заявив, що не буде відкликатися до парляменту й примушувати робітник і в іти до праці.

УСМІХНИСЯ! ЖИТТЄВА МУДРІСТЬ

В одному з оптичних магазинів Лос-Анджелес можна прочитати таке: „Радку з власного досвіду придбати окуляри в час, як тільки виникне для цього потреба. Тоді ви не станете жертвою „кохання на перший погляд".

Який ваш слух?

Монреаль, Квебек. — Белтон проголосив, що має безкоштовну пропозицію для тих, що чують, але добре не розуміють слів. Кожний, хто зголоситься на це оголошення, дістане слуховий апарат Белтона не дючий, який є найменшим, що його колинебудь зроблено. Випробуйте його, як його легко носити, у вашому власному домі, зовсім приватно, без якогонебудь коштту чи якогонебудь зобов'язання. Він важить менше, як одна третина унції, і вміщується внутрі вуха, все в одній одиниці. Немає ніяких дротів, що йшли би від тіла до голови.

Ці моделі є дарові, тому ми радимо вам написати до нас. Ми ще раз повторяємо, що при тому нема ніяких видатків і напевно ніякого зобов'язання. Ми вже вислали тисячі таких. Тож напишіть і ви ще сьогодні на адресу:

Dept.49 32
Beltone Electronics of Canada, Ltd., 3637
Metropolitan Blvd. E.,
Montreal 455, P.Q.

Напад терористів у Атенах

Минулої неділі двох арабських терористів, 21-річний палестинець М. Замуд та 21-річний єгиптянин Т. Кадуроль кинули в тюрму пасажирів, що були на атенському летовищі три ґранати та дали сальву з машинових крісів, вбиваючи двох американців та одного австрійця й поранюючи 55 інших пасажирів.

Грецька поліція заарештувала обох терористів, які пробували торгуватися з поліцією, вимагаючи літака до виїзду з Греції, одначе поліція не погодилася й примусила терористів здатися.

Як виявило слідство, терористи мали вчинити напад на пасажирів, що летіли з Ню Йорку до Ізраїля, а вчинили напад на пасажирів, що летіли до Ню Йорку.

Грецька поліція шукає тепер за трьома спільниками терористів, які їм передали ґранати та машинові криси. На атенському летовищі заведено сувору перевірку пасажирів та їхнього багажу.

► **Совєтське пресове** аґенство ТАСС розіслало до всіх совєтських газет комунікат, в якому накинулося гостро на совєтського науковця та винахідника атомної бомби А. Захарова за те, що він в інтерв'ю з представником шведської телевізії критикував совєтський уряд.

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
#300 10448 - 82 Avenue
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

EDMONTON SEWING CENTRE

4439 - 118 Avenue (Beverly) Tel.: 479-5335

Іван П. ГУЦУЛЯК — власник

НОВІ МАШИНИ ДО ШИТТЯ
Domestic
New Home
Husqvarna
Necchi
Elna White

АПАРАТИ ДО ЧИЩЕННЯ (Вакюм клінерс)
Compact
Hoover

ВЖИВАНІ, ПЕРЕБУДОВАНІ МАШИНИ ДО ШИТТЯ

Seamstress	24.50
Comrie	36.00
Morgan	26.00
Singer 221	49.50
Singer 221	56.00
Viking	42.00
Seamstress	19.95
Phillips	39.50
Kenmore	56.00
Domestic	32.00
Phillips	37.50
Piedmont	64.50
Seamstress	34.50
Phillips	34.00
Zelco	44.00
Singer 301	72.00
Singer 328	149.00
Singer 15-90	67.00

НОВІ МАШИНИ по знижені ціні

★ New Home reg. 119.95 **now $99.50**
★ Domestic Z. Z. and stretch stitch reg. 139.50 **now $89.50**
★ Necchi open arm model 544 reg. 329.00 **now $259.00**
★ Necchi model 512 in cabinet reg. 229.50 **now $184.88**
★ Husqvarna model 1020 open arm reg. 299.00 **now $229.00**
★ Husqvarna model 3220 open arm reg. 349.00 **now $279.00**
★ White model 940 **now $184.88**

ВЖИВАНІ, ПЕРЕБУДОВАНІ АПАРАТИ ДО ЧИЩЕННЯ

Hoover	28.00
Singer C5	29.50
Bradford	26.00
Viking	26.00
Kenmore	29.50
Hoover	22.00
Singer C7	42.00
Gen. Elect.	28.00
Compact	48.00
Compact	56.00
Compact	59.50

WE SHARPEN SCISSORS AND PINKING SHEARS

KEYS CUT

ВСЕ, що вам потрібне до шиття: зіппери, стяжки, обшиття та ґузики.

МИ НАПРАВЛЯЄМО МАШИНИ ДО ШИТТЯ ВСІХ МАРОК — направляє їх фахівець від машин до шиття, що був 18 років з Компанією Зінґера, — а тепер через 10 років має власну крамницю

Кустомери споза Едмонтону! Як приїдете до Едмонтону, залишіть машину до направи в нас, а самі йдіть на закупи. Як будете вертатися додому, заберіть собі вже направлену машину.

— ГОВОРИМО ПО УКРАЇНСЬКИ —

В понеділок крамниця зачинена

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище: .....

Адреса: .....

.....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

15 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, випишіть цю картку вигніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і

стара адреса: .....

.....

Ім'я і

.....

нова адреса: .....

(Адресу писати по-англійськи)